

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிக விரைவில் அந்த ஆக்கிரமிப்பு அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, அரியலூர் கோட்டாட்சி அலுவலருக்கும், ஜெயங்கொண்டம் வட்டாட்சியருக்கும், மாவட்ட ஆதிதிராவிடர் நல அதிகாரி மூலமாக அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

முற்பகல் 10-40

4. மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் — தொடர்ச்சி),

கோரிக்கை எண். 17-கல்வி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1992-93 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கையின் மீது விவாதமும். வாக்கெடுப்பும், மானியக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்,

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“ கல்வி பற்றிய 17-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ. 1517,77,87,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ” எனக் கோருகிறேன்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள். வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1472. திரு. ஆர். சிங்காரம்,

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. “தமிழகத்தில் அரசு நடுநிலைப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பகுதிநேரக் கைத்தொழிலாசிரியர்களை அரசு ஆணை எண் 1367 நான், 5—9—1986-ன்படி முழுநேர தொழிலாசிரியர்களாக்குவது குறித்து, விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ கல்வி பற்றிய 17-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 15,17,77,87,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்,”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1547 திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “நாகப்பட்டினம்—காயிதே மில்லத் மாவட்டம் கோட்டூர் ஊராட்சி ஒன்றியம், பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி வாடகைக் கட்டிடத்தில் இயங்கிக்கொண்டு வருவதால். அரசுக்குச்

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஜி. பழனிசாமி]

சொந்தமாய். பள்ளிக்கட்டிடம் கட்ட வேண்டியது குறித்து”
விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ கல்வி பற்றிய 17-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ்
ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1517,77,87,000-ல் ரூ. 100
குறைக்க வேண்டும், ”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானப்
எண் 1428. டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்,

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத்
தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்
கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்,

“ கல்வி பற்றிய 17-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்
கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1517,77,87,000-ல் ரூ. 100
குறைக்க வேண்டும். ”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை
யும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு
வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்,

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு
பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னர்லே கல்வித்
துறையின் சார்பில் கொள்கைக் குறிப்பை வைத்திருக்கின்
றோம், அதிலே, தமிழிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கைக்
குறிப்பை நான் படித்ததாகக் கருதி, நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே
ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,
இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்
தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னதற்குப் பிறகு நாளைய
தினம் நான் பதில் சொல்வதாக இருக்கின்றது, இன்றைக்கும்
நாளைக்கும் நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கின்றார்கள்,
இருந்தாலும். நாளை 1 மணியிலிருந்து 2 மணிக்குள்ளாக நான்
முடித்துக் கொள்ளவேண்டும், ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்
கள் பேசுகிறபோது இடையிலே ஏதேனும் பதில் சொல்ல
வேண்டியிருந்தால் பதில் சொல்வதற்கு பேரவைத் தலைவர்
இங்கே அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாளை உங்களுக்கு
12½ மணிக்கே கொடுத்துவிடுகிறோம்,

@132 முதல் 322 வரையிலான பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்
பட்டுள்ளது,

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : அடுத்து,

இன்றைக்கு, ஏப்ரல் 1ஆம் தேதி, மற்றவர்களை முட்டாள்களாக ஆக்குகின்ற தினமாக இருந்தாலும், சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற ஒவ்வொருவரையும் மேலும் அறிவுள்ளவர்களாக ஆக்குகின்ற ஒரு மிகப் பெரிய மானியக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய விவாதத்திற்கு நான் கொண்டு வருகின்றேன், தன்றாகப் பேசுகின்றவர்களுடைய பெயர்களை நாளைக்குப் பதில் சொல்கிறபோது குறிப்பிட்டுச் சொல்வேன், (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கல்வித் துறை மானிய

மாக இருக்கின்ற காரணத்தால், இன்றும் நாளையும் மிக அதிகமான உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர்களைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பெரும் பெரும் கல்வி விற்பன்னர்கள், பேராசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள், இன்னும் சமுதாயத்திலே மிகப் பெரிய அந்தஸ்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள், எனவே, உங்களுடைய மொத்தச் சரக்கையும் இங்கே, இன்றைக்கே விட்டுவிடவேண்டும் என்று கருதாமல், ஒவ்வொருவரும் குறிப்பிட்ட காலகெடுவிற்குள் பேசி முடித்தால்தான் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும், பிறகு கடைசியிலே பேசுகின்ற உறுப்பினர்களை நாங்கள் 5 நிமிடம், 6 நிமிடம் என்று முடிக்கச் சொல்லுகிறபோது அவர்களுக்கும் சிரமமாக இருக்கிறது, எங்களுக்கும் மனவருத்தமாக இருக்கிறது, எனவே, எல்லா உறுப்பினர்களும் வாய்ப்புப் பெறவேண்டும் என்பதை மனதிலே வைத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், முதலிலே திரு. ச. அழகிரி,

*திரு. ச. அழகிரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தில் நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விழைகிறேன்,

நம்முடைய தமிழக அரசாங்கம் தன்னுடைய மொத்த வருமானத்தில் பெரும்பகுதியை கல்வித் துறைக்காக இந்த ஆண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பெருமையோடு நான் இங்கே நினைவுகூர்வதற்கு ஆசைப்படுகின்றேன், சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 200 கோடி ரூபாய் அதிகமாக கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்தியாவில் இருக்கிற மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, இராணுவத்திற்கு அடுத்தபடியாக கல்வித் துறைக்கு அவர்கள் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், கேரள மாநிலத்திலே கல்வித் துறைக்காக மிக அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், இவைகள் எல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றன என்றால், எல்லா மாநில அரசுகளும் கல்வித் துறையின் மீது எவ்வளவு நாட்டமும் கவனமும் செலுத்துகின்றன என்பதனை ஒதுக்க

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ச. அழகிரி]

யிருக்கிற தொகையைக் கொண்டு நம்மால் கணக்கிட முடிகிறது. ஆனால் இந்த நேரத்திலே கல்வித் துறையைப் பற்றிய ஒரு கருத்தினை நம் கல்வியினுடைய தன்மையினைப் பற்றி நாம் அறிய முயற்சி செய்யவேண்டும், குறிப்பாக நம்முடைய கல்விக் கொள்கையினுடைய இலக்கு என்ன, இந்த கல்விக் கொள்கையின் மூலமாக நாம் எதை அடைவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம், இந்த சமூக அமைப்பை திருத்துவதற்கு இந்த கல்விக் கொள்கையினை நாம் எங்கேயிருந்து தொடங்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்த விவாதத்திலே பேசுவது பலனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

முற்பகல் 10-45

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் ஆங்கிலேயர் காலத்திலே இந்த கல்விக் கொள்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக எல்லோரும் சொல்கிறோம், ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுக்கு எழுத்து வேலை செய்வதற்கு ஆட்கள் வேண்டும் என்பதற்காக இதை உருவாக்கினார்கள் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற சாதாரண குடிமகனிலிருந்து தேசத்திலே இருக்கிற மிக உயர்ந்த தலைவர் வரை இந்த கருத்தை கடந்த 40 ஆண்டுகள் காலமாக நமக்குச் சொல்லி வருகிறார்கள், இவ்வளவு பேரும் இந்த கருத்தைச் சொல்லி வந்தபிறகும் கூட நடைமுறை கல்விக் கொள்கையினால் பெரிய நன்மைகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்பதை விளக்கிச் சொல்லியுங்கூட இந்த கல்வி கொள்கையில் நிறைய பெரிய மாற்றத்தை நம்மால் கொண்டு வரமுடியவில்லை என்றால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

இவ்வளவு மகத்தான மாற்றங்களை ஒரு கல்விக் கொள்கை கொண்டுவராமல் இருப்பதே இந்த கல்விக் கொள்கை பெற்றிருக்கிற வெற்றியா என்கூட எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த கல்விக் கொள்கையின் மூலமாக படித்திருக்கின்றவர்கள் மூலமாக இந்த சமுதாயத்திற்கு ஒரு சமூக நீதி கிடைக்குமா அல்லது சமூக நீதி கிடைக்காமல் போகுமா என்ற பிரச்சினை எல்லாம் இன்றைக்கு எழுந்திருக்கிறது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் படித்துவிட்டு வெளியே வருகிறபோது அவர்களுக்குப் போதுமான் அளவிற்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற உடன் அவர்களுடைய மனநிலை எப்படிப் போகிறது, அவர்கள் எந்த அளவிற்குச் சமுதாயத்திலிருந்து தூர ஒதுங்கி நிற்கின்றார்கள் என்பதை எல்லாம் நாம் இந்த நேரத்திலே கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்,

[திரு. ச. அழகிரி]

[1992 ஏப்ரல் I]

கி.பி. 2000-வது ஆண்டிலே 500 மில்லியன் பேர்கள் படிப்பறியாதவர்கள் இருப்பார்கள், இந்தியாவிலே மட்டும் இருப்பார்கள் என்று ஒரு கணக்கு, நம்முடைய மொத்த மக்கள் தொகையை ஆயிரம் மில்லியன். அதிலே 500 மில்லியன் பேர்கள் எழுத்தறிவு, எழுதப்படிக்கத் தெரியாது என்கின்ற ஒரு கணக்கை இன்றைக்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள், அப்படி பார்க்கிறபோது கடந்த 40 ஆண்டுக்காலமாக நாம் பின் பற்றி வந்த கல்விக் கொள்கையால் என்ன பலன் கிட்டியிருக்கிறது என்பதனை உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும், படிக்காதவர்களே 500 மில்லியன் பேர்கள் என்றால். மீதி படித்திருக்கின்ற 500 மில்லியன் பேர்களுடைய நிலைமை என்ன, அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறை எப்படி இருக்கிறது, சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் ஆற்றுகின்ற தொண்டு எப்படி இருக்கிறது, அவர்கள் படித்திருக்கின்ற கல்வியால் அவர்கள் என்ன பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும், படிப்பறிவு அதாவது எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்கின்ற விகிதாசாரத்தை நம்முடைய கல்விக் குறிப்பிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், 62 சதவிகிதம் பேர்கள் தமிழகத்திலே படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்ற குறிப்பினை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அந்த வரைமுறையினை அவர்கள் எப்படி வகுத்திருக்கின்றார்கள், அவர்கள் உபயோகப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை, வெறும் கையெழுத்து மட்டும் போடத்தெரிந்தவர்களா அல்லது படிப்பதன் மூலமாக சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்களா என்பதை எல்லாம் நாம் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும்,

நான் பல்கலைக் கழகத்திலே படிக்கின்றபோது தந்தை பெரியார் அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். தமிழ் பேராசிரியர் வெள்ளைவாரணார் அவர்கள் அதற்குத் தலைமை ஏற்று அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றபோது சொன்னார்கள், சுதந்திரத்திற்கு முன்பு படித்தவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பின் படிப்பறிவு பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்ற ஒரு பெரிய புள்ளிவிவரத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள், அதற்கு தந்தை பெரியார் அவர்கள் பதில் உரைக்கிறபோது சொன்னார், படிக்கத் தெரிந்தவன் என்பவன் யார் என்பதை வெள்ளைவாரணார் அவர்கள் எப்படி கணக்கிட்டு இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை, 'பொள்ளாச்சி' என்று எழுதச் சொன்னால் 'புள்ளதாச்சி' என்று எழுதுபவனையெல்லாம் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். பட்டியலிலே அவர்கள் சேர்த்து இருக்கிறாரா என்று அவர் கேட்டார், இன்றைக்குக் கூட நாம் பார்க்கிறோம், படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் பட்டியலிலே கையெழுத்துப்போடத் தெரிந்தவர்கள். தவறாகப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் நிறைய அதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், எனவே. அந்தப் புள்ளிவிவரம் அவ்வளவு சரியானதாக இருக்குமா என்பதை இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்,

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ச. அழகிரி]

[முற்பகல் 10-50]

அடுத்ததாக, ஏராளமான வேலையில்லாத பட்டதாரிகளை உருவாக்குகிற ஒரு கல்வித் திட்டத்தை எப்போது நாம் மாற்றப் போகிறோம்? அதற்கென என்ன முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பது நம்முடைய கல்விக் கொள்கையிலே இல்லை. 15 ஆண்டுக்காலம். 20 ஆண்டுக்காலம், 10 ஆண்டுக்காலம் என ஒருவன் படித்துவிட்டு வந்து குடும்பத்திற்குப் பாரமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமானால் தன் மீதே அவனுக்கு நம்பிக்கையில்லாத சூழ்நிலை இருக்குமானால் அந்தக் கல்விக் கொள்கையினால் என்ன நன்மை இருக்கும் என்பதை நாம் உணர்ந்துப் பார்க்க வேண்டும், அதற்கு நாம் செய்ய வேண்டிய முதல் பணி உடனடியாக ஒரு சிறந்த தொழில் கல்வி முறையினை நாம் உருவாக்கலாம். 5 ஆம் வகுப்பிலிருந்து 8 ஆம் வகுப்புவரை படிக்கிற ஒரு மாணவனுக்கு அவனுடைய அந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில் தொழில் கல்வி பற்றிய ஒரு அறிமுக வகுப்பை அந்த 3 ஆண்டுக்காலம் அவனுக்கு நடத்தலாம், அதன்பிறகு 8 ஆம் வகுப்பிலிருந்து பிளஸ் 2 வரை அவன் படிக்கிறபோது தொழில் கல்வியை அவனுக்கு முதன்மை படுத்தி பிற பாடங்களான வரலாறு மற்றும் மொழிகளை இரண்டாம் பாடமாக அறிமுகப்படுத்தி அவன் பிளஸ் 2 முடித்து வெளியே வருகிறபோது தொழில் கல்விப் படித்து முடித்த மாணவனாக அவனைக் கொண்டு வருவோமேயானால் கல்வித் துறையிலே ஒரு பெரிய மாற்றத்தை நாம் ஏற்படுத்துவதற்கு அது வசதியாக இருக்கும் என்று நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், அப்படி இல்லாமல் பிளஸ் 2 படித்து முடித்த மாணவன், பி, ஏ. படித்தவர்கள், எம், ஏ, படித்தவர்கள் என்று நீண்டக்காலம் படித்துவிட்டு வந்து வெளி உலகத்திற்கு வந்த பிறகு சமுதாயத்திற்கும் குடும்பத்திற்கும் சமையாக இருக்கக்கூடியவர்கள் படித்துவிட்டு வந்திருக்கிறாயே நீ என்ன செய்யப் போகிறாய் என்று கேட்டால் என்ன செய்வது என்றுதான் தெரியவில்லை' என்கின்றபோது 'தெரியவில்லை' என்கிற பதிலை தான் அவனது 15 ஆண்டுக்காலப் படிப்பிற்கு பிறகும் அவன் சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றையதினம் இருக்கிறது, தயவுசெய்து இந்தக் கல்வி முறையை மாற்றுவதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும் என நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

நான் சொல்லியிருக்கிற இந்த தொழில் கல்வி முறை என்பது உங்களுக்கு எந்த வகையிலும் செலவு வராது ஒன்று. அதனால் எந்தவிதமான ஒரு பெரிய பொருளாதார இழப்பும் அரசுக்கு ஏற்படாது என்பதை நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட அசைப்படுகிறேன்,

மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93.
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

[திரு. ச. அழகிரி]

[1992 ஏப்ரல் 1]

அடுத்து, மிக முக்கியமான பிரச்சினை ஆசிரியர் மாணவர்களுடைய தரத்தினை உயர்த்துவது. இன்றைக்கு கல்விக் கூடங்களிலே நாம் பார்க்கிறபோது 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த ஆசிரியர்களுக்கு இருந்த தரம், மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்டுவதிலே அவர்கள் காட்டிய அந்த திறமை, ஆர்வம் இன்றைக்கு பெருமளவிற்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, குறைந்து போயிருக்கிறது என்பதனை நான் இங்கே கோடிட்டுக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன், கல்வி என்பது ஒரு மாற்றத்தை வரவழைக்க வேண்டும், ஒவ்வொரு காலமும் எப்படி போய்க் கொண்டிருந்ததோ அதேபோக்கில் அது சொல்லாமல் அதிலே ஒரு தடையை விதித்து ஒருபெரிய புரட்சியை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினால்தான் அதற்கு கல்வி என்று பெயர். ஆனால் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த கல்வியினுடைய தரம் இப்பொழுது இல்லை என்று நாம் எல்லோருமே சொல்கிறோம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. குறிப்பாக இன்றைக்கு இரண்டு விதமான கல்வி நமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது.

கிராமமாயினும் சரி, நகரமாயினும் சரி ஓரளவிற்கு வசதியானவர்கள் எல்லாம் தனியார்கள் நடத்துகிற ஆங்கிலக் கல்வியிலே தங்களுடைய குழந்தையை சேர்க்கிறார்கள். எந்தவித வசதியும் இல்லாதவர்கள், ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் அரசுப் பள்ளியிலும். மாநகராட்சிப் பள்ளியிலும். ஒன்றியப் பள்ளியிலும் தங்களுடைய குழந்தையை சேர்க்கிறார்கள், ஒரு மாணவனுடைய இளம் பருவத்திலேயே. அவனை நீங்கள் வசதியானவனாக ஆக்கி அவனுக்குச் சிறந்த கல்வியையும், மற்றவனுக்கு நீங்கள் கொஞ்சம் தரம் தாழ்ந்த கல்வியையும் கொடுப்பது எவ்வளவு பெரிய அநீதி என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் எங்கே வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக நாம் சீருடை கொண்டு வந்தோமோ அந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களிலே அடிமைத் தனமும், வர்க்க மனப்பான்மையும் இருக்கக் கூடாது. எதற்காக நம்முடைய கல்விக் கொள்கையை நாம் மாற்றுவதாக சொன்னோமோ அவைகளுள் எல்லாம் இன்றைக்கு தரை மட்டமாக்கப்பட்டு அவர்களுடைய இளம் வயதிலேயே ஒரு சாராருக்கு நல்ல உயர்ந்த கல்வியையும், மற்றொரு சாராருக்கு தாழ்ந்த, ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு கல்வியையும் கொடுக்கிறோம் என்றால் அதற்கு என்ன மாற்றுத் திட்டத்தை நம்முடைய அரசு வைத்திருக்கிறது என்பதனை நான் இங்கே கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நான் இப்படி சொல்வதன் மூலம் தரமான கல்வியை கொடுக்கின்ற தனியார் நிறுவனங்களை மூட வேண்டுமென்று பொருள் அல்ல. மாறாக அந்த நிறுவனங்களுக்கு ஏற்ப நம்முடைய அரசுப்

மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93,
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ச. அழகிரி]

பள்ளிக் கூடங்களிலும் தரம் உயர்த்துவதற்கான ஒரு முயற்சியை நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் சமுதாயத்திலே பிளவு தோன்றும். வேறுபாடுகள் தோன்றும். பிற்காலத்திலே அது பல்வேறு விதமான பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்பதனை நான் இங்கே கோட்டிட்டுக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எனவே அவைகளிலே ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வர நாம் பெரிய முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

முற்பகல் 10.55.

ஆசிரியர்கள் காலத்திற்கேற்ப தங்களுடைய சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு ஆசிரியர், ஆசிரியர் பயிற்சி முடிந்த பிறகு ஆசிரியராக வருகிறார். அதற்குப் பிறகு அவர் இறந்து போகிறவரை அதையேதான் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார். ஆனால் காலம் எந்த அளவுக்கு வளருகிறது, விஞ்ஞான வளர்ச்சி எந்த அளவுக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் உணராமல், அதற்கேற்ப தங்களுடைய தகுதியை அவர்கள் அதிகப்படுத்திக் கொள்ளாமல், பழைய பாணியிலேயே அந்தப் பாடத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்தால் மாணவர்களுக்கு எப்படி முன்னேற்றம் கிடைக்கும் என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்குப் பெரிய தனியார் தொழில் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே வேலை செய்யும் தொழில் நுட்ப அறிஞர்களுக்கு காலத்திற்கேற்ப என்ன மாறுதல்கள் நிகழ்கின்றனவோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறார்கள். ஆனால் கல்விக் கூடங்களுக்கு அந்த முன்னுரிமை அளிப்பதில்லை. எனவே ஆசிரியர்களுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக வழி முறைகளை நாம் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். நான் சமீப காலத்திற்கு முன்பு எனக்கு வேண்டிய ஒரு நண்பர் அவர்களுடைய ஊருக்குச் சென்றிருந்தேன். அன்று மாலை அவர்கள் ஓர் ஊர் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருந்தார்கள். என்ன கூட்டம் என்று கேட்டேன். பள்ளிக் கூடத்திற்கு ஒரு தலைமை ஆசிரியரை நியமிக்க வேண்டும். உள்ளூரிலேயே இருக்கும் 2 ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியராக வர வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். யாரைத் தேர்தெடுப்பது என்பதற்கு ஊர்க் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறோம், நீங்களும் வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். எனவே அன்று மாலை நானும் போயிருந்தேன்.

கூட்டத்திற்குப் போன பிறகு அவர்கள் நீங்களே தீர்ப்பு சொல்ல வேண்டும், கொஞ்சம் கவனமாகக் கவனியுங்கள்.

மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93,
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

[திரு ச. அழகிரி]

[1992 ஏப்ரல் 1]

என்று சொன்னார்கள். ஏதோ விக்கிரமதித்தன் தீர்ப்பு சொல்வதைப் போல அந்தப் பஞ்சாயத்து அமைந்திருந்தது. அங்கே போய் அமர்ந்த பின்புதான் தெரிந்தது, அவர்கள். ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல, அந்த ஊரையே பிளவு படுத்தி வைத்திருக்கிற 2 பெரிய கட்சிகளின் தலைவர்கள் என்று, எனக்குப் புரிந்தது. ஊர் பிளவுபட்டு சரியாக, நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொல்வதைப் போல, செங்குத்தாகப் பிளவு பட்டிருந்தது. ஊர் மக்கள் எல்லாம் இரண்டு பக்கமும் இருந்தார்கள். கடைசியாக முடிவு சொல்ல வேண்டிய நேரம் வந்தபோது எனக்கே பிரச்சினையாக இருந்தது. எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. ஏனென்றால் இவர் பக்கமும் ஐாதியத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர் பக்கமும் இருக்கிறார்கள் ; இவர் பக்கமும் அவர் பக்கமும் அரசியல் கட்சி இருக்கிறது. எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியாமல், கடைசியாக நான் ஒரு முடிவு சொன்னேன். உங்கள் இரண்டு பேரில் யார் தகுதியானவர்கள் என்று சொல்ல நான் முயற்சிக் கிறேன் ; முடியவில்லை என்றால் 3-வது ஒருவரை எந்த விதமான நேர்முகத் தேர்வும் இல்லாமல் நாங்கள் அறிவித்து விடுகிறோம் என்று சொல்லி, இரண்டு ஆசிரியர்களில் “க” முதல் “ன” வரை யார் தவறில்லாமல் எழுதுகிறீர்களோ அவர்தான் தலைமையாசிரியர். அப்படி எழுதி விட்டீர்கள் என்றால் பிரச்சினை இல்லை என்று சொன்னேன். இரண்டு பேராலும் எழுத முடியவில்லை. போய்விட்டார்கள் 3-வது ஒருவரை தலைமை ஆசிரியராக நாங்கள் நியமித்தோம். அது தான் இன்றைக்கு கல்வியினுடைய தரம். அந்த தரத்தை போக்குவதற்கு பெரிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாள் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக பெரியத் திட்டச் செலவுகளைக்கூட ஒதுக்கலாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்களுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக கல்விக்கூடங்களை மேலும் அவர்கள் செம்மையாக நடத்துவதற்காக மாணவர்களைப் பக்குவப்படுத்துவதற்காக வழி முறைகளை ஆசிரியர்களுக்கு நாம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாகப் பயிற்று மொழி தமிழிலேதான் இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அது இன்னும் செம்மைப் படுத்தப்பட வேண்டும். ஒருவன் எவ்வளவு திறமை சாலியாக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு சொல்லாற்றல் மிக்கவனாக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு மொழி அறிவு இருந்தாலும் சரி, அவனுடைய தாய் மொழியிலே சிந்திக்கும் அளவுக்கு வேறு மொழியிலே அவனால் சிந்திக்க முடியாது. ஒருவன் தாய் மொழியின் மூலமாகத்தான் அறிஞனாக வர முடியுமே

மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93.
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு ச. அழகிரி]

தவிர பிற மொழிகளின் மூலமாக அறிஞனாக வந்து விட முடியாது. பிற மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்வது என்பது வேறு, பிற மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்வதிலே ஆர்வம் காட்டுவது என்பது வேறு. அதனால் பயிற்று மொழி தமிழிலே இருக்க வேண்டுமென்பதிலே ஆணித்தரமான ஒரு கொள்கையை நம் முடைய அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குத் தொழில் நுட்ப ரீதியாக உயர்ந்து நிற்கும் ஜெர்மானியர்களையும், ஜப்பானியர்களையும் பார்க்கும்போது அவர்களுடைய பயிற்று மொழி தாய் மொழியாகத்தான் இருக்கிறது. எனவே தாய் மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டுவர நம்முடைய அரசு முன்வர வேண்டும். அதே நேரத்தில் நம்முடைய தாய் மொழி என்று சொல்கிற போது பல இடங்களிலே தாய் தமிழ் புத்தகங்களில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது கலைச் சொற்கள், மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் கூட வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் படிக்கிற போது வரவு செலவுத் திட்டம் கண்ணி மூலமாக நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு முதலிலே அது புரியவில்லை. அவர்களே அப்படி சொல்லி விட்டு, கம்ப்யூட்டர் என்று சொன்னார்கள்.

முற்பகல் 11-00

அவர்கள் தமிழில் புலமை மிக்கவர்கள். அவர்களுக்கே சின்ன சந்தேகம், ரொம்ப பேருக்கு புரியாமல் போய்விடப் போகிறதே என்று. கம்ப்யூட்டர் என்று சொன்னால்தான் பரிகிறதே தவிர, தமிழில் சொன்னால் அது எளிதில் புரியவில்லை. எனவே கலைச் சொற்களை எல்லாம் பயன்படுத்துகிறபோது அது எந்த மொழியிலிருந்து வந்திருக்கிறதோ அதையே நாம் பயன்படுத்தலாம். அதனால் எந்தத் தவறும் கிடையாது. அதனால் தமிழுக்கு எந்த இழுக்கும் வந்து விடாது. எனவே கலைச் சொற்களை கையாளும் விஷயத்தில் நாம் மிகுந்த கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். பல விஞ்ஞானப் பாடப் புத்தகங்களை சிறு குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிற போது நிறைய தமிழ் வார்த்தைகள் நமக்குப் புரியாமல் இருக்கின்றன. எனவே கலைச் சொற்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தூய தமிழில் பேசுவது என்பது பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகிறது.

ஒருமுறை நம்முடைய நண்பர் திரு. குமாரதாஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு தலைவர் வீட்டுக்கு 6—7 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்றிருந்தேன். அவர் பெரிய தேசியவாதி. அப்போது திரு. மொரார்ஜி தேசாய் பிரதமராக இருந்த நேரம். எங்களு

மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93.
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

[திரு. ச. அழகிரி]

[1992 ஏப்ரல் 1]

டைய மதிப்பிற்குரிய உண்ணர் தலைவர். நான் போய் அமர்ந்த உடன் வாருங்கள் தம்பி கொஞ்சம் சுவை நீர் அருந்துகிறீர்களா என்று கேட்டார். அப்போது சுவை நீருக்கு பொருள் என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்பொழுதெல்லாம் ஒரு பெரிய பிரச்சினை. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதமராக இருந்த போது பெரிய வாதமாக பேசப்பட்டது. (சிரிப்பு.) எனவே நான் வேண்டாம் என்றும் சொல்ல முடியவில்லை. மறுக்கவும் முடியவில்லை. (சிரிப்பு) பெரிய பிரச்சினையாகப் போய் விட்டது. அவரும் யார் யாரையோ கூப்பிட்டுப் பார்த்தார். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகிரி அவர்கள் குறிப்பிடுகிற போது, மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அருந்தினார்கள் என்றால் அவர் உடல் ஆரோக்கியத்திற்காக, மருந்தாக அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று தான் பெருள். எனவே அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்பவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் ஆட்சேபனை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. ச. அழகிரி : ஒரு சிலரை அழைத்து எனக்கு சுவை நீர் கொடுப்பதற்கு முயற்சித்தார்கள். யாருமே வரவில்லை. அதன் பிறகு நானே போய்க் கொண்டு வருகிறேன் என்று உள்ளே போன பிறகு எனக்கு மேலும் பயமாகிவிட்டது. (சிரிப்பு) அதன் பிறகு கொஞ்சம் காப்பி கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதன் பிறகு தான் எனக்குத் தெரிந்தது காப்பி என்பதன் பொருள் சுவைநீர் என்று. எனவே அதைப் போன்ற விஷயங்களிலே கொஞ்சம் தூய தமிழில் சொல்வது என்பது பிரச்சினையாகிவிடும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகிரி. தூய தமிழில் சுவை நீர் என்று சொல்பவர்கள், எப்போதும் காப்பியை அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே சுவைநீர் என்ற வார்த்தையைத் தான் அடிக்கடி பயன்படுத்தினார்கள். அவருடைய இல்லத்திற்கு ஒரு முறை சென்று இருந்தேன். நீங்கள் என்ன அருந்துகிறீர்கள், சுவைநீர் என்று என்னைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் காப்பியை

மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93,
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்— தெர்டர்ச்சி

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

அப்படி யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். வேறு ஏதாவது “கூல்டிங்ஸ்” என்பதற்காக அப்படி சொல்லி இருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். நல்ல தமிழ் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் காப்பியை அப்படி சுவை நீர் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். இவர் போன இடம் எப்படியோ! (சிரிப்பு) அங்கே அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. செ. கு. தமிழரசன்.

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காப்பிக்கு சாயான தமிழில் குழம்பி என்ற மொழி பெயர்ப்பை, மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் சொல்லகராதியில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் சரியான தமிழ்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : காப்பியை காப்பி என்றே வைத்துக் கொள்ளலாமே. அதை ஏன் குழப்பிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அதற்குள் போக வில்லை. ஏதோ ஒருவர் வீட்டில், காப்பி என்பதற்கு சுவைநீர் என்று சொன்னார்கள் என்றால், சுவைநீருக்குரிய தலைவராக அவர் ஒருவேளை இருந்திருக்கலாம் என்பதற்காகச் சொன்னேன். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : “பெயர்க்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்” அதாவது கொடுத்ததை வாங்கிக் குடித்துவிட்டு வருவது நல்ல நாகரிகமாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. ச. அழகிரி : மன்னிக்க வேண்டும். குடிப்பதற்கு முன்பு கொஞ்சம் பார்த்துக் குடிப்பதுதான் நல்லது. அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் போல் ஒரு அனுபவத்தை அடையக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்றைக்குக் கல்விக் கூடங்களில் மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருப்பது “டிராப் அவுட்ஸ்” என்பது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், அந்தக் கணக்கு எண்ணிக்கை சரியாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. உதாரணமாக 1 ஆம் வகுப்பில் 100 மாண

மர்னியக் கோரிக்கைகள், 1992-93.
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் —தொடர்ச்சி

[திரு. ச. அழகிரி]

[1992 ஏப்ரல் 1]

வர்கள் சேர்த்தால், 8-வது வகுப்பில் படிக்கிறபோது 13 மாணவர்கள்தான் படிப்பார்கள். அது தான் உண்மையான கணக்கெடுப்பாக இருக்கும். எனவே, இடையில் பள்ளியிலிருந்து நிற்பவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவதைத் தடுப்பதற்கு அரசு மிகப் பெரிய முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வளவு காலங்கள் ஆகியும் நாம் இதைச் செய்யவில்லை. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 14 வயது வரை கட்டாயக் கல்வி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் சட்டத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கிறதோ அதையே நம்மால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. எனவே, குறைந்தபட்சம் அந்த “டிராப் அவுட்ஸ்” இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-05

கடைசியாக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்காக நான் ஒரு மிக முக்கியமான பிரச்சினையைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சென்னை பல்கலைக் கழகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு மாணவனுடைய கண்ணீர்க் கதை இது. எம். பி. பி.எஸ். படிப்பிலே கடைசி ஆண்டில் படிக்கின்ற ஒரு மாணவன், தான் தேர்விலே தோல்வி அடைந்ததாக சென்னை பல்கலைக் கழகம் கூறியவுடன், தான் எழுதிய தேர்வு தாள்களை அவன் பணம் கட்டி பார்த்தபோது, தான் வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருந்தும் அந்த தேர்வு தாள்களில் இருந்து மதிப்பெண்கள் சரியாக குறிப்பிட்ட இலாக்காக்களுக்குச் செல்லாத காரணத்தால்தான் தோல்வி அடைந்திருப்பதாக அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவனுடைய தேர்வு எண் 2543. அந்தப் பையன் வைஸ்-சான்சலருக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். பிறகு சிவமூர்த்தி, பி. எச். டி., கண்ட்ரோலர் ஆஃப் எக்ஸாமினேஷனுக்கு அவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். மருத்துவக் கல்லூரியில் இருக்கின்ற டீனுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். இப்படியாக எல்லோருக்கும் அவர் கடிதம் எழுதியும் அவருக்கு நீதி கிடைக்கவில்லை. அதிலே என்ன பிரச்சினை என்று, எம். பி. பி.எஸ். படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு இன்டர்னல் அசெஸ்மென்ட் மார்க் என்று ஒரு மதிப்பெண் தருகிறார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட அந்த மாணவனுக்கு ரிசல்ட் வந்த பத்து தினங்களுக்கு கழித்துதான் அந்த இன்டர்னல் அசெஸ்மென்ட் மார்க் பல்கலைக் கழகத்திற்கே சென்றிருக்கிறது. எனவே, பல்கலைக் கழகத்திற்கு அந்த இன்டர்னல் அசெஸ்மென்ட் மார்க் செல்லாத காரணத்தினாலே அந்தப் பையன் பெரிய பாதிப்பை அடைந்திருக்கிறான். அது மட்டுமல்ல. பையனுடைய பெயர் கன்னையன். ஆனால் கண்ணகி என்று அங்கே படிக்காத ஒரு பெண்ணுக்கு இன்டர்னல் அசெஸ்மென்ட் மார்க்கை போட்டதன் மூலமாகவும் அந்தப் பையனுக்கு ஒரு பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்த

மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93,
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்-தொடர்ச்சி

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ச. அழகிரி]

மாக வைஸ்-சேன்சிலர் அவர்களுக்கு அந்தப் பையனுடைய தந்தையார் கடிதம் எழுதி, என்னுடைய மகனுக்கு இதைப் போன்றதொரு அநீதி இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது, எனவே நீங்கள் அதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். சம்பந்தப்பட்ட கண்ட்ரோலர் ஆஃப் எக்ஸாமினேஷன் அவர்களும், டீனுக்கும் கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கண்ட்ரோலர் ஆஃப் எக்ஸாமினேஷனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் சொல்லி இருக்கிறார்.—

Further, I am to state that it is highly irregular on the part of a teacher who have submitted the Internal Assessment marks at this stage and, as such, there possibility is to be fixed on the teacher concerned for not submitting the revised Internal Assessment marks in time. This may be informed to the teacher concerned and necessary action taken at your end, to guard your own interest, , என்று டீனுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 20 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசியிருக்கிறீர்கள். முழு விவரத்தையும் கடிதம் எல்லா வற்றையும் படித்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? முதலிலேயே படித்து முடித்திருக்கலாம். இனிஷியேட் பண்ணுகிறவர் 20 நிமிடங்களுக்குள்ளே முடித்தால்தான் நான் மற்ற உறுப்பினர்களை கண்ட்ரோல் செய்ய முடியும்.

திரு. ச. அழகிரி : முடிக்கிறேன். அதே நேரத்திலே செந்தமிழ் செல்வி என்று அங்கே இருக்கின்ற ஃபிபித் யூனிட்டினுடைய சீப் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.—

“This is to bring to your notice that, while giving Internal Assessment mark, the name of Dr. Kannaiyan had be wrongly entered as Dr. Kannagi.

என்று அவர்களே தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“The internal assessment mark is 25 out of 30 அந்தப் பையன் எடுத்திருக்கிறார்.

Kindly rectify the mistake while sending the final list to the University

என்று சம்பந்தப்பட்டவர்களே எழுதியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேரும் கூறியிருந்தும் கூட அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய வைஸ்சான்சிலராக இருக்கக் கூடிய சாதிக் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட

[திரு. ச. அழகிரி]

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாணவனுடைய தந்தையாருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் சொல்லியிருக்கிறார்—

“Your mentioning that it is Karnagi, instead of ‘Kanraian, does not bear out the facts, since in the list we received, it is very clearly mentioned as ‘Kanraian.” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படியானால் இதோடு முடிக்க வேண்டி வரும். 20 நிமிடங்களுக்கு மேலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்னாலேயே சொல்லிவிட்டேன். இந்த மாதிரி நிறையத் தவறுகள் இந்தப் பிரச்சினையில் நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னாலே போதும். இதை முடித்துவிட்டு வேறு பிரச்சினைக்குப் போகலாம்.

திரு.ச. அழகிரி : “I am sorry I am not able to do any better in the larger interests of the University and all students” என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே, பல்கலைக் கழகத்தினுடைய எல்லா தரப்புகளும் கன்னையன் என்பதற்குப் பதிலாக கண்ணகி என்ற பெயரிலே அந்த இன்டர்னல் அசெஸ்மென்ட் மார்க் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று அவருக்குக் கீழே உள்ள அத்தனை அதிகாரிகளும் சொல்லிய பிறகும் கூட வைஸ்சான்சிலர் அவர்கள் இல்லை அது கன்னையன் என்ற பெயரிலே தான் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11-10

அதற்கான எல்லாவிதமான கடிதப் போக்குவரத்தையும் நான் வைத்து இருக்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் மூலமாக நான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுவது இதைப்போல ஒரு மாணவனுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இயற்கையாக பல தவறுகள் நடக்கலாம். ஒரு பெரிய நிர்வாகத்தில் தவறுகள் நடக்கலாம். ஆனால், தவறு நடந்துவிட்டது என்று தெரிந்த பிறகு திருத்திக் கொண்டால் நமக்கு சந்தோஷம் உண்டு. ஆனால் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாம் எழுத்துப் பூர்வமாக என்ன தவறு நடந்து இருக்கிறது என்று கூறிய பிறகும் கூட அந்த பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் அவர்கள் இவ்வளவு அப்பட்டமாக மறுப்பது என்றால் ஏன் அவர் மறுக்கிறார்; எதற்காக மறுக்கிறார்? ஏன் இந்த குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு அவர் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது? எம். பி. பி. எஸ். கடைசி ஆண்டு படிக்கிற ஒரு மாணவனுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டால்,

மானியக் கோரிக்கைகள். 1992-93
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்-தொடர்ச்சி

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ச. அழகிரி]

அதன் பிறகு அந்த மாணவனுடைய மனநிலை எப்படி இருக்கும்? ஐந்து ஆண்டுக்காலம் படித்து, அதனால் அவன் அடையக்கூடிய பலன் என்ன என்பதையெல்லாம் தயவுசெய்து கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பெரிய அளவிலே விசாரணை செய்து, சம்பந்தப்பட்ட மாணவனுக்கு நீதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஒரு மாணவன் மட்டுமல்ல. அதைப்போன்று 6 மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். எனவே, அதற்கு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பரிகாரம் காணுவார்களா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு நிமிடம். மேல் படிப்புப் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு கருத்தோடு நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் தன்னுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கூறி இருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து நீங்கள் அப்படியெல்லாம் வசூலிக்க மாட்டீர்கள் என்கிற ஒரு எண்ணம் எனக்கு இருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில், நிதி நிலையில் இருக்கிற இடர்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக நீங்கள் அப்படிச் சொல்லி இருக்கலாம். ஏனென்றால், பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, தந்தை பெரியார் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது இலவசக் கல்வி என்பது. அதை உங்களுடைய காலத்திலே பூட்டி விடக் கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. பாரதியார் அவர்கள் சொன்னார்கள்,

‘அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்

ஆலயம் பதினாறாயிரம் நாட்டல்’

என்று அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதை திரு. ச. அழகிரி யினுடைய பாடலாகவே வைத்துக் கொள்வோம்.

திரு. ச. அழகிரி :

‘அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்

ஆலயம் பதினாறாயிரம் நாட்டல்’

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதையே நாட்டிவிடுங்கள். திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : தலைவர் அவர்களே,

‘அன்ன யாவையும் புண்ணியங்கோடி

ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்’

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுவது பாரதியார் பாடல். திரு. ச. அழகிரி சொல்லியதை அவருடைய பாடலாக வைத்துக் கொள்வோம்.

திரு. ச. அழகிரி : எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், எவ்வளவு செலவு ஆனாலும் சரி, அந்தச் செலவுகளை வேறு ஏதாவது ஒரு வகையில் நாம் சரிக்கட்டிக்கொண்டு, ஒரு மாணவன் எந்த அளவிற்கு படிப்பதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் கொடுக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் பின்வரும் காலங்களில் நம் முடைய சமூக அமைப்பிலே ஒரு பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வர முடியும். எனவே, ஆழ்ந்த அறிவும் அமைதி நிறைந்த நம் முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து அப்படி ஏதாவது ஒரு எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்குமேயானால் அவர்கள் அதை தயவுசெய்து கைவிட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகிரி அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நாம் அனைவரும் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தோம். மேற்கொண்டு பேசுகிற நண்பர்களும் அதைப் போல பேசக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதற்கு இப்பொழுதே நான் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். ஏழைக்குக் கல்வி தருவதில் இந்த அரசு அந்தக் கொள்கையை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆகவேதான் துவக்கக் கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி, மேல்நிலைக் கல்விக்கு எல்லாம் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை நாம் அமல்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்றோம். உயர் கல்விக்கு நாம் பணம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இந்த நிலையிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்குத் தானே தவிர, அவர்களை ஒரு அபராதம் விதிப்பதுபோல அவர்களிடத்திலே பணம் வாங்க வேண்டும் என்பதல்ல. அதுமட்டுமல்ல. தேசியக் கல்விக் கொள்கையினுடைய அடிப்படையே இதுதான். மதிப்பிற்குரிய ஸ்ராவீஸ் காந்தி அவர்கள் இருந்தபோது உருவாக்கப்பட்ட தேசியக் கல்விக் கொள்கையினுடைய அடிப்படை, இந்த உயர் கல்விக்கு பணம் வாங்க வேண்டும் என்பது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஏ. ரவிக்குமார் :

திரு. ஏ. ரவிக்குமார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கற்றவர்கள் அதிகமாக விற்பிறருக்கின்ற இந்த அவையிலே, கல்வி மாணியக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத்

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. ரவிக்குமார்]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வளரும் சமுதாயத்தை நல்ல சமுதாயமாக உருவாக்குவதற்கு கல்விதான் மூல காரணமாக இருக்கின்றது. நமது நாட்டில் கல்வி பயில்கிற பள்ளி மாணவர்களானாலும் சரி, கல்லூரி மாணவர்களானாலும் சரி, தாங்கள் பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில் பயின்ற பாடத்தையும், அவர்கள் தெரிந்து கொண்ட கலாச்சார, பொருளாதார, சமுதாய, சுகாதார விவகாரங்களையும் தங்களுடைய பிற்கால வாழ்க்கைக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11-15

இன்றைய கல்வியானது வாழ்க்கைக் கல்வியாக அமையவில்லை. பள்ளிகளில் கல்லூரிகளில் நாம் படித்த பாடங்கள் பிற்கால வாழ்க்கைக்கு நமக்கு உதவுவது இல்லை. அவைகளை நாம் வேலை வாய்ப்புக்கு மட்டுமே பயில்கிற நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலை மாற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் பயில்கிற கல்வியானது பிற்கால வாழ்க்கைக்கு உதவுகிற வகையில் வாழ்க்கைக் கல்வியாக அமைவதற்கு அதனை சீர்ப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, மாணவர்களுக்கு அவர்களுடைய அறிவாற்றல் உள்ள வளர்ச்சி ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும் வயது 6 முதல் 19 வரை என்று கூறுகிறார்கள். இந்த 'டெனேஜில்' அவர்கள் எந்தெந்த நிலையில் இருக்கிறார்களோ அதுதான் அவர்களின் பிற்கால வாழ்க்கையில் தொடர வாய்ப்பு இருக்கிறது. வளர்ந்து வருகிற சமுதாயத்தில் பல்வேறு சுகாதார குறைகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே, இவற்றைப் போக்குவதற்கு பள்ளிகளில் 5 வயது முதல் 16 வயது வரையில் கட்டாய யோகாசனப் பயிற்சியை அளிப்பதற்கு தினமும், குறைந்தது அரை மணி நேரமாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

இப்போது தனியார் கிறித்துவப் பள்ளிகளில் மாரல் ஸ்டடிஸ் என்ற வகுப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல நமது பள்ளிகளிலும் மாரல் ஸ்டடிஸ் வகுப்பு நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் என்ற பெயரில் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளில் கல்வி வியாபாரமாக நடத்தப்படுகிறது. சாதாரண ஏழையெளியமக்கள் அங்கே சென்று படிக்க முடிவதில்லை. பிரி கே.ஜி எல்.கே.ஜி., யூ.கே.ஜி., போன்ற ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக நன்கொடை என்ற

[திரு. ஏ. ரவிக்குமார்]

1992 ஏப்ரல் 1

பெயரில் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு அட்மிஷன் தருகிறார்கள். இவற்றை தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பல்வேறு தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவைகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த கல்லூரிகள் 'ஆல் இந்தியா கவுன்சில் பார் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன்'ல் பதிவு செய்யாத கல்லூரிகளாக இருக்கின்றன. இங்கே பயில்கிற மாணவர்கள் பட்டம் பெற்று பிற்காலத்தில் அரசாங்க நிறுவனங்களில் பணியாற்ற முடிவதில்லை. தனியார் நிறுவனங்களில் மட்டுமே பணியாற்ற முடிகிறது. எனவே, அவர்களை இந்த கவுன்சில் பதிவு செய்வதற்கு வழி வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று தமிழை பாடமொழியாகக் கொண்டு படித்து பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். உலகத் தமிழ் மாநாட்டை விரைவில் கூட்டுவோம் என்றும், 'எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ், என்ற நிலையைக் கொண்டு வர வேண்டும்' என்றும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் எங்கள் இதயதெய்வம் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அரசில் தமிழைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு பயின்ற மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளில் முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பொன்னேரி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பழுவேற்காடு பகுதியில் பழுவேற்காட்டிற்கும் லைட் அவுஸ் குப்பத்திற்கும் இடையில் சுமார் அரை கிலோ மீட்டர் அளவுக்கு பெரிய கால்வாய் இருக்கிறது. இந்த லைட் அவுஸ் குப்பத்தைச் சுற்றிலும் சுமார் 10 குப்பங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே வாழ்கிற மக்கள் 5 ஆம் வகுப்பு வரையில் ஆரம்பப் பள்ளியில் சுற்ற பின்னர் அந்தக் கால்வாயைத் தாண்டித் தான் மாணவர்கள் படிக்க நடுநிலைப்பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு பயன்படுகிற வகையில் லைட் அவுஸ் குப்பத்தில் இருக்கிற ஆரம்பப் பள்ளியை நடுநிலைப் பள்ளியாக மாற்ற ஆவண செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, மீள்குர் நகரத்தில் இதுவரையில் பெண்களுக்கென்று தனியாக மேல்நிலைப் பள்ளி கிடையாது. எனவே பெண்களுக்கென்று தனியாக மேல்நிலைப் பள்ளி அங்கே அமைத்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய சொந்த ஊரான பழைய நாப்பாளையம் கிராமத்தில் இருக்கிற அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியை அரசினர்

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. ரவிக்குமார்]

மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொன்னேரி நகரத்தில் இருக்கிற மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளியில் ஆங்கில மீடியம் கிடையாது. அங்கு அதைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11.20

பொன்னேரியில் இருக்கின்ற எல்.அண்ட்.ஜி. அரனெர் கல்லூரியில் எம்.காம். மற்றும் எம்.எஸ்.சி. முதுகலைப் பட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும், அந்தக் கல்லூரியில் மாலை நேர வகுப்புகளை ஆரம்பிப்பதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், அங்கே பெண்கள் ஹாஸ்டல் ஒன்றை நிறுவுவதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். மற்றும் எனது தொகுதியில் பல்வேறு இடங்களில், பள்ளிபுரம், நரிமணம், காட்டூர் ஆண்டாள்குப்பம் போன்ற இடங்களில் இருக்கின்ற ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு கூடுதலான பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

பெரும்பாலான பள்ளிகளில் தேவையான ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவற்றை நிரப்புவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். மேலும் எனது தொகுதிக்கு பொறியியல் கல்லூரி ஒன்றை அமைத்துத் தருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கல்லூரிகளில் மார்க்கர்கள் என்று ஒரு போஸ்ட் இருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்பவர்கள் குறைந்த அளவு சம்பளத்தில்தான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றும் மார்க்கர்களுக்கு அனைத்து வசதிகளும், நிரந்தரப் பணியும், சம்பளமும் பெறுகிறார்கள். இது சம்மந்தமாக உயர்நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பை தி.மு.க. அரசு நிறைவேற்றவில்லை. எனவே, அந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றி, கல்லூரிகளில் வேலை செய்யும் மார்க்கர்களுக்கும், எப்படி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வேலை செய்கின்ற மார்க்கர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்கிறார்களோ, அதைப் போல், இவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்.

திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறை மானியக் கோரிக்கையில் பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு நன்றி கலந்த வணக்கத்தைச் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஒரு சில விஷயங்களை கோடிட்டுக் காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழகக் கல்வித் துறை வரலாற்றில், 1989-90 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தி.மு.க. ஆட்சியை இருண்ட காலம் என்று கூறினால், அது மிகையாகாது. அன்றைய கல்வி அமைச்சுக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்தவர், ஏதோ திட்டமிட்டு தமிழகக் கல்விக் கூடங்களை சீர்குலைத்துள்ளதுபோல், கல்விச் சூழல் மிக மோசமான சூழ்நிலையில் உள்ளது. அந்தக் காலகட்டத்தில் கல்வித் துறையின் நிர்வாகம் அனைத்து மட்டங்களிலும், தி.மு.க. அரசின் குறுக்கீட்டால், நிர்வாகச் சீர்கேடைந்து கல்வித்தரம் தரை தட்டி நிற்கின்ற அளவிற்கு சென்றுள்ளது.

அன்றைய தி.மு.க. அரசின் அதிகார துஷ்பிரயோகம், தேசத் துரோகம் மற்றும் பிரிவினைவாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்த பேராசிரியர்களுக்கு சாதகமாக அமைந்துள்ளது. அரசு விதிகளை துச்சமென மதித்து, தி.மு.க. நிர்வாகிகளைப் போல செயல்பட்டு வந்த பேராசிரியர்களுக்கு சட்ட விதிகளை மீறி இடப்பெயர்வு சலுகைகள் எல்லாம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், 1989-90-வது ஆண்டுகளில், பொது இடப் பெயர்விற்போது, வரலாறு காணாத வகையில், முறையற்ற பழி வாங்கும் இடப்பெயர்வு ஆணைகள் எல்லாம் ஆயிரக்கணக்கில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கட்சி நோக்கோடு கூடிய சட்ட விதிகளை துச்சமென மதித்து வழங்கப்பட்ட இடப் பெயர்வுகள் குறித்து மாண்புமிகு கல்விமைச்சர் அவர்கள் முழு அளவு விசாரணை நடத்தி, தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே கல்வித்துறையிலே நடைபெற்ற ஊழலையும், அதிகார துஷ்பிரயோகத்தையும் தமிழக மக்களுக்கு தோலுரித்துக் காட்ட வேண்டும். இது காலத்தின் கட்டாயம் மட்டுமல்ல. கல்வித் தரத்தையும், கல்வித் துறையின் ஒழுங்கையும், கட்டுப்பாட்டையும் மீண்டும் முன்போல் சிறப்படையச் செய்ய ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக அமையும் என்று திடமாக நம்புகிறேன்.

குறிப்பாக, 1989 மற்றும் 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட முறையற்ற இடப்பெயர்வு ஆணைகள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னால். இத்தகைய பெரும் எண்ணிக்கையில் ஆசிரியர் சமுதாயம் இடப்பெயர்வு

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்]

களால் பாதிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட அனைவருமே கடமையுணர்வோடும், பொறுப்புணர்ச்சியோடும், எந்த விதமான போராட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளாமல் கருமமே கண்ணாக கல்விப் பணியாற்றி வந்தவர்கள். அத்தகைய பேராசிரியர்களின் கடமையுணர்வுக்காக புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சிக் காலத்திலும், 1985 மற்றும் 1987 ஆம் ஆண்டுகளிலும் மேதகு ஆளுநர் அலெக்சாண்டர் ஆட்சிக் காலத்திலும்கூட, 1988-ல் ஒரு முறையும் சிறப்பு ஈட்டிய விடுப்பை சிறப்பு சலுகையாகப் பெற்று, பாராட்டுக்கு உள்ளானவர்கள், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில், ஆண்டுதோறும் தி.மு.க. வினால் தூண்டிவிடப்பட்ட பல போராட்டங்களில் குறிப்பிட்ட சங்கத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள் கலந்துகொள்ளவில்லை. இத்தகைய பேராசிரியர்கள் தி.மு.க. வின் இரண்டாண்டு ஆட்சியில் இனம் காணப்பட்டு திட்டமிட்டு பழிவாங்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் கட்சி மாச்சரியம் பாராமல் கல்விப் பணியாற்றி வந்தவர்களை பழிவாங்கி, தமிழகத்தின் கல்வித்தரம் சீர்குலைய காரணமாக இருந்த தி.மு.க.வை ஒவ்வொரு தமிழனும் வன்மையாகக் கண்டிக்க வேண்டும்.

அதேசமயம் தி.மு.க.வின் இரண்டாண்டு கால ஆட்சியில் எல்லா சலுகைகளையும் ஒட்டுமொத்தமாக அனுபவித்தவர்கள் யார், யார் என்று பார்த்தோமானால், அவர்கள் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் தொடர்ந்து போராட்டம் நடத்திய சங்கத்தினர் என்பதை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும். குறிப்பிட்ட இச் சங்கத்தினர்தான் தி.மு.க.வின் தூண்டுதலில், 1977 முதல் 1988 வரை ஆண்டு தோறும் போராட்டங்களையும், மாதந்தோறும் மறியல்களையும், நாள்தோறும் தர்ணாக்களையும் நடத்தி, புரட்சித் தலைவர் அரசுக்கு நெருக்கடி தந்தவர்கள், தி.மு.க. அரசு கலைப்பைக் கண்டித்து, இச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து தங்களது நன்றியை தி.மு.க.விற்குக் காட்டி உள்ளனர், ஆனால் குறிப்பிட்ட இச் சங்கத்தினர் 1989-90 ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு நாள் கூட போராட்டம் நடத்தியது இல்லை என்பதை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால், இன்று, தமிழகக் காவல் தெய்வம், நமது புனிதத் தலைவி, மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சி ஏற்பட்டவுடன், பல்வேறு கோரிக்கைகளைக் கூறி போராட்ட அறிவிப்பினை வரிசையாக வெளியிடுகின்றனர், அப்படியானால் அவர்களது உண்மையான நோக்கம் என்ன? இச் சங்கத்தினர் கோரி வரும் பிரச்சினைகள் எல்லாம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் முளைத்தவையா? இல்லவேயில்லை. இது திட்டமிட்ட அரசியல் நோக்கத்தோடு திரு. கருணாநிதியின் தூண்டுதலின் பேரில் நடத்தப்படுகின்ற போராட்டங்களே அன்றி வேறில்லை என்பதை அறிந்து

[திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் மிக எச்சரிக்கையோடு இச் சங்கத்தினரை அணுக வேண்டும், மேலும் தி.மு.க. அரசின் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தால் நல்ல ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டு கல்விச் சூழல் சீர்குலைவதைக் கண்டு மனம் வெதுப்பிய இன்றைய மராட்டிய மாநில ஆளுநர் மேதகு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அன்றைய முதல்வர் திரு. கருணா நிதியை மேடையில் வைத்துக்கொண்டே கண்டித்துள்ளார்கள் என்பதை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

முற்பகல் 11-25,

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந் நாட்டின் மீது அக்கறை கொண்ட தேசப்பற்று கொண்ட எந்த ஒரு பொறுப்புள்ள தலைவரும் செய்யக் கூடியதைத்தான் மேதகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் செய்தார்கள். ஆனால் தமிழகத்தின் கல்வித் தரத்தைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப்படாத தேச விரோத தி.மு.க. அரசு திருந்தவும் இல்லை, கவலைப்படவும் இல்லை. கல்வித் துறையின் சீர்குலைவு தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்படும் வரை தொடர்ந்தது. நல்ல வேளையாக தி.மு.க. அரசு கலைக்கப்பட்டதால் கல்வித் துறை ஒட்டுமொத்தமாக சீர்குலைவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது. இருந்தாலும் தி.மு.க. ஆட்சி காலத்தில் பழி வாங்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இன்றும் தமிழகத்திலே பல பகுதிகளில் அவதியுறுகின்றனர், எனவே மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கடமையுணர்வோடு பணியாற்றி பழிவாங்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை மீண்டும் அவர்கள விரும்பும் இடங்களுக்கு இடப் பெயர்வு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப் பட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்கு எந்தவித தடைகள் இருந்தாலும் அவற்றை உடைத்தெறிந்து நல்லாசிரியர்கள் என்று பெயர் பெற்றவரின் துயர்துடைக்க நமது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இத்தகைய நடவடிக்கை கடமையுணர்வு மிக்க நல்லாசிரியர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பதாகவும் அமையும். அதன் மூலம் நல்ல கல்விச் சூழல் மீண்டும் மலர்ந்து தமிழகக் கல்வித் தரம் முன்னேற்றமடையவும் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., போன்ற தேர்வுகளில் நமது மானாவர்கள் மீண்டும் முன்புபோல் அதிக விழுக்காடுகளில் தேர்ச்சி பெறமுடியும் என்று திடமாக நம்புகிறேன்.

1989-90 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தி.மு.க. ஆட்சியின் அதிகார துஷ்பிரயோகத்திற்கு கல்வித் துறையின் சில அதிகாரிகள் முழு மனதோடு ஒத்துழைத்து கல்வித் துறை சீர்குலைய காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கல்லூரிக் கல்வி இயக்கு

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்]

நரின் நிர்வாகம் அந்தக் கால கட்டங்களில் மிக மோசமான முறையில் இருந்திருக்கிறது. தி.மு.க. அரசும் புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சிக் காலத்தில் தி.மு.க. ஆதரவோடு நடத்தி வந்த சங்கமம் இட்ட வேலைகளை கிரமேற்கொண்டு இவர் செயல்பட்டு இருக்கிறார். நம்பிக்கையான நல்லாதிரியர்கள் என்று அரசால் மூன்று முறை பாராட்டப்பட்டவர்களை இனம் பிரித்து பழிவாங்க இவர் முழுமனதோடு தன்னை தாரை வார்த்துக் கொடுத்துள்ளார். தமிழகத்தின் உயர் கல்வித் தரத்தைப் பற்றியும் உயர் கல்விக் கூடங்களின் ஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டினைப் பற்றியும் சிறிது கூட கவலைப்படாமல் தி.மு.க. ஆளவந்தார்களின் கைப்பாவையாக இவர் செயல்பட்டிருக்கிறார். கடமையுணர்வோடு, அரசுக்கு விசுவாசமாக பணியாற்றி வந்த பேராசிரியர்களை இயக்குநர் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக இவரே முன்னின்று பழிவாங்கியுள்ளார். மேலும் இவரது நிர்வாகத்தில், இவருக்கு வேண்டியவர்கள் எந்தத் தவறு செய்தாலும் இவர் கண்டு கொள்வதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் :

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அமைச்சர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அதிகாரிகள் நடந்திருக்கக்கூடும். அதனாலே பல தவறுகள் பரவலாக தமிழ்நாடு எங்கிலும் நடந்து, அதனாலே பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சியின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். நடந்து கொள்வார்கள். அதனாலே அதிகாரிகளின் காரணமாக இனி ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படாது என்கின்ற உறுதியை நான் இங்கே தர விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது போல பல்வேறு முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன. ஒரு சில கல்லூரிகளில் நடந்ததைப் பற்றி குறிப்பிட்டு, அதை நிவர்த்தி செய்யும்படி மிக்க பணிவன்போடு நம்முடைய மாண்புமிகு அனுபவமிக்க அரசியல்வாதியான அண்ணன், மாண்புமிகு அமைச்சர் அரங்கநாயகம் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக கலைக் கல்லூரி (குறுக்கீடு)

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம், அமைச்சர் சொன்னது அந்தக் காலத்தில் அந்த அமைச்சர் களுடைய நிர்ப்பந்தத்தால் சில அதிகாரிகள் அப்படி நடந்திருக்கலாம். இப்போது அதிகாரிகள் அப்படி நடப்பது இல்லை என்று சொன்னதற்கு பிறகு குறிப்பிட்ட அதிகாரியை நீங்கள் திரும்பச் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. அமைச்சருடைய விளக்கம் அதுதான் உங்களுக்கு அமைச்சருடைய நிர்ப்பந்தம் காரணமாக சில அதிகாரிகள் அப்படி நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு யாரும் அந்தமாதிரி அதிகாரிகள் தவறாக நடக்கவில்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு, இப்படி இப்படி நடந்திருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் சுட்டிக்காட்டலாம்.

திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம் : தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முருகானந்தம் அவர்கள் கூறுவதைப் போல திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே நடைபெற்று இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்ற தவறுகளை திருந்த இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்

முற்பகல் 11.30.

திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம் : பல பேராசிரியர்கள் எல்.டி.டி.ஈ. யோடு தொடர்புடையவர்கள், அவர்கள் ஆதரவாளர்கள் என்று தெரிந்தும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய சங்கவாதிகள் இது 17-பி போன்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் இருந்தாலும் இது ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆனால் மற்றவர்கள் மீது, சட்ட விதிகளைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல், இடப் பெயர்வுகள், தற்காலிக பணி நீக்கம், நிரந்தரப் பணி நீக்கம் போன்ற ஆணைகள் போடப்படுகின்றன. பல கல்லூரிகளிலிருந்து அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் டிரிபியூனலுக்கும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கும் பல முதல்வர்களும் விரிவுரையாளர்களும், துறைத் தலைவர்களும் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் அந்த உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்டேட் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் டிரிபியூனல் சென்றுள்ள பல்வேறு பேராசிரிகளைப் பற்றியெல்லாம் மைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் மாநிலக் கல்லூரி கணிதவியல் துறை

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்]

பேராசிரியை ஒருவருக்கு கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான பதவி உயர்வை பழி வாங்கும் நோக்கோடு தடுத்து நிறுத்தியுள்ளார் மாநிலக் கல்லூரியில் முன்பு பணியாற்றிய தமிழ்ப் பேராசிரியர், மு. மேத்தா என்பவர் அரசு விதிகளை துச்சமென மதித்து தி.மு.க. ஆட்சிக் கலைப்பைக் கண்டித்து பத்திரிகைகளில் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளார். அவரே ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையிலும் தி.மு.க. ஆட்சிக் கலைப்பை கண்டித்து கவிதை வடிவில் வெளியிட்டுள்ளார். அவரே குமுதம் சிறப்பாசிரியராக இருந்து ஒரு இதழ் முழுவதுமே எல்.டி.டி.ஈ.க்காக பிரச்சாரராகச் செயல்பட்டுள்ளார். அதே பேராசிரியர் தி.மு.க. ஆட்சியின்போது திருவாளர்கள் சோ, ஜெயகாந்தன் ஆகியோர் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் கலாட்டா செய்ததாக இவர் மீது போலீஸ் முதல் அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அப்படி இருந்தும் இவர் மீது எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட பிரிவினை வாதங்களை வளர்க்கும் தமிழ் தேசிய தன்னுரிமை மாநாடு போன்ற மாநாடுகளில் அரசு விதிகளுக்குப் புறம்பாக கலந்து கொண்டு பிரிவினையைத் தூண்டும் வகையில் பேசி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பேராசிரியர்கள் மீது எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் என்ற போர்வையிலே இருந்துக் கொண்டு மாணவர்கள் மத்தியிலேயும் மற்றவர்கள் மத்தியிலேயும் தேசத்திற்கு விரோதமாக பிரிவினை வாதங்களை ஆதரிப்பதும், ஊக்குவிப்பதும் இந்த நாட்டை துண்டாடுகின்ற எண்ணங்களை வளர்ப்பதும் அரசாங்கப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு எதிராகவே பிரச்சாரம் செய்து கொண்டு வருகின்ற ஆசிரியர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில பேராசிரியர்கள் தீவிரவாத நட்சஸைட்டுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு இளம் மாணவர்களை மூளைச்சலவை செய்து அரசுக்கு எதிராக திருப்பிவிடும் பணியை தைரியமாக செய்து வருகின்றனர். இத்தகையோர் சென்னை, திண்டிவனம், கடலூர், மன்னார்குடி, திருச்சியில் உள்ள கல்லூரிகளில் இன்றும் செயல்படுகின்றனர். இவ்வூர்களில் குறிப்பிட்ட பேராசிரியர்கள் கிராமங்களில் பேசுவார்கள் என்று

[திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்] 1992 ஏப்ரல் 1]

விளம்பரத் தட்டிகளை அவ்வப்போது காண முடிகிறது, இத் தகைய தேச விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வரும் பேராசிரியர்கள் மீதும் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்னாள் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் திட்டமிட்டு கொலை செய்தவர்களும் நம்முடைய காவல் தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களை கொலை செய்ய தற்கொலைப் படையை அனுப்பும் அளவிற்கு துணிந்து விட்ட காட்டுமிராண்டி அமைப்பான் எல்.டி.டி.ஈ.க்கு ஆதரவாக பல பேராசிரியர்கள் இன்று பேசி வரும் அளவிற்கு துணிவுள்ளதென்றால் அதற்கென்ன காரணம்? இந்தக் கல்வித் துறை அதிகாரிகள் தான் காரணமாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில பேராசிரியர்கள் எல்.டி.டி.ஈ. அமைப்பிற்கு பிரச்சாரர்களாகவும் நிதி வசூலிப்பவர்களாகவும் மாணவர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களாகவும் செயல்பட்டு வருகின்றனர். கொலை பாதக எல்.டி.டி.ஈ. அமைப்போடு தொடர்புடைய பேராசிரியர்கள் கல்லூரிகளில் இருந்தால் இன்ம் மாணவர்கள் எவ்வாறு தவறான பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள் என்பதை இம்மாமன்றம் உணர வேண்டும். எனவே தேச விரோத தீவிரவாத நடவடிக்கைகளிலும் தி.மு.க.வின் பிரச்சாரர்களைப் போன்றும், எல்.டி.டி.ஈ. போஷகர்களாகவும் இருக்கின்ற பேராசிரியர்களை இன்ம் கண்டு, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனக் கோருகிறேன். இவர்கள் எல்லாம் எப்படி சங்க வேலைகளை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு மற்ற வேலைகளையும் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து இவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அதிகாரிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுருங்கச் சொன்னால் தமிழகத்தின் அனைத்து கல்லூரிகளுமே சங்கவாதிகளின் பிடியில் சிக்கி மூச்சு திணறுகிறது என்பதே உண்மை. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சங்கம் அமைத்து தெருவுக்கு வந்தவுடன் தான் தமிழக மாணவர்களின் தரம் குறைந்து மற்ற மாநில மாணவர்களோடு போட்டி போடும் திறமையை இழந்து விட்ட உண்மை புரியும். இவ்வுண்மையைப் புரிந்து கொண்டு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் கோரிக்கை வைத்தார். அதாவது குறிப்பிட்ட பல்கலைக் கழகத்திலே பேராசிரியர் ஒருவர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியைப் பற்றி தரக்குறைவாகக் கவிதை இயற்றியுள்ளார் என்றும் அவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார்கள்.

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்]

முற்பகல் 11-35

அவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார்கள். பல்கலைக் கழகம் தன்னாட்சி உரிமைப் பெற்றவை என்றும் அதனால் குறிப்பிட்ட அப்பேராசிரியர் மீது அரசு ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க இயலாது என்றும் அன்றைய கல்வி அமைச்சர் கூறினார்கள். ஆனால் நான் கேட்க நினைப்பது குறிப்பிட்ட அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் சிண்டிகேட் உறுப்பினராக அரசின் கல்வித்துறை செயலாளரும், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரும் இருக்கிறார்கள். இந்த இருவரும் அரசு அதிகாரிகள், இவர்கள் மூலம் அந்த பல்கலைக்கழக துணை வேந்தரை நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட அப்பேராசிரியர் மீது ஏன் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது.

மேலும் பல்கலைக் கழகம் தன்னாட்சி உரிமை என்று பெயரில் ஒழுங்கெனத்தையும், கட்டுப்பாடு அற்ற தன்மையையும் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதா என்பதை இந்த மாமன்றம் கவனிக்க வேண்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசு மானியத்தை வழங்கிவிட்டு பல்கலைக் கழகங்கள் தன்னாட்சி உரிமை என்ற பெயரிலே செய்யும் தவறுகளைப் பார்த்துக் கொண்டு சுமமா இருப்பதற்குதானா? எனவே, தவறு செய்பவர்கள் யாராயினும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தப் பேராசிரியர் மீது சுட்டாய ஒழுங்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் : வற்புறுத்துகிறேன்.

அதே போல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் பேராசிரியர் ஒருவர் 1989—ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தி.மு.க.வுக்கு வாக்களிக்க வேண்டுமென்று பத்திரிக்கையில் அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் அவர் மீது இது வரையில் எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் எம்.எல்.சி. தேர்தலில் போட்டியிட்டார் என்ற காரணத்திற்காக பல்கலைக் கழக விதிகளைக் காட்டி ஒரு பேராசிரியர் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஏன் இந்த பாகுபாடு? தி.மு.க.வினர் வெளிப்படையாக ஆதரித்து இருப்பவர்கள் மீது பல்கலைக் கழகம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள அஞ்சுவானேன்?

மேலும் பல்கலைக் கழக தேர்வுகளில் குறிப்பிட்ட சங்க நிர்வாகிகள் யார், யார் பெயரை சிபாரிசு செய்கிறார்களோ அவர்கள் மட்டும் தான் தேர்வுக் குழுவில் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். துறை வாரியாக சீனியாரிட்டி வைத்து முறைப்படி நல்ல ஆசிரியர்களை தேர்வுகளுக்கு, ஸ்குவாடு போன்ற பணிகளுக்கு எல்லாம் அனுப்பப்படுவது இல்லை. அதை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமகனார் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்] [1992 ஏப்ரல் 1]

அதே போல் இப்போது சென்டிரல் வேலுவேஷன் என்று இருக்கிறது. இந்த சென்டிரல் வேலுவேஷனால் சங்கங்கள் எல்லாம், ஆசிரியர்கள் எல்லாம் ஒன்றாக சேர்ந்து கொண்டு சங்கங்களை வளர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. அங்கே அவர்கள் எல்லாம் சங்கத்தை வளர்த்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய அந்த சங்கங்கள் சொல்லுகின்ற ஆசிரியர்களையே சென்டிரல் வேலுவேஷனுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இனிமேல் டம்மி நம்பர்களைப் போட்டு டோர் வெலுவேஷனுக்கு அனுப்பினால் இந்த சங்கங்கள் எல்லாம் கூடி பேப்பர்களை திருத்த மாட்டோம் என்று எல்லாம் போராட்டங்கள், தர்ணாக்களில் இறங்குவது தடைபடும். இது போன்ற நிலைகளை எல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிவகங்கைத் தொகுதியில் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது சுய நிதி கல்லூரியாக இருந்து, யார் தாராளமாக, ஒழுங்காக, நியாயமான முறையில் கல்லூரி நடத்த வந்தாலும் அதை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது சிவகங்கைத் தொகுதியில் கீழ்ப்பூங்குடியிலே அந்தப் பகுதியிலே பல்வேறு கிராமங்கள் பின்னப்பட்டு இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அதை நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சியிலே அதை மேல்நிலைப்பள்ளியாக உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி விடைபெறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய கல்லூரிக் கல்வியில் வோக்கேஷன் கோர்ஸ் என்று தொழில் கல்வி படித்தவர்களுக்கு ஒரு விழுக்காடு தான், குறைந்த ஒரு விழுக்காடு தான் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியில் பட்டம் படிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தொழில் கல்வி படிக்கிறார்கள். எல்லோரும் தொழில் கல்வியில் இடம் வாங்கிவிட முடியாது. ஏழை, எளிய, விவசாயிகள், பின்னால் தள்ளப்பட்ட அடிதளத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் கனவு கண்டு கொண்டு தன்னுடைய பிள்ளைகள் மேல் படிப்புப் படிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அக்ரிகல்சர் கோர்ஸ், டெக்னிக்கல், டைப்ரைட்டிங் கோர்ஸ் போன்றவற்றை எல்லாம் அவர்கள் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்புப் படிக்க வேண்டிய உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இத்துடன் என்னுடைய கருத்தை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1 April 1992]

Hon. Speaker : Dr. Beatrix D'Souza

முற்பகல் 11-35

Dr. Beatrix D'Souza : Honourable Speaker, Sir, as a representative of a minority Christian Community, I would first of all like to thank the Honourable Chief Minister for meeting the Catholic Bishops and intervening to resolve the deadlock....

Hon. Speaker : Madam, you are the representative of minority Anglo-Indian Community and not minority Christian Community.

Dr. Beatrix D'Souza : As a representative of the Anglo-Indian Community, I would first of all like to thank the Honourable Chief Minister for meeting the Catholic Bishops and intervening to resolve the deadlock in the Madras Christian College issue. There has at no time been any discrimination against the Minorities in Tamil Nadu. As the Honourable Minister for Education has said when he met the Bishops, the Minorities cannot demand concessions that the majority do not enjoy. While the Christian community is convinced of the goodwill of the Government, it is necessary at all times to keep the lines of communication open between the Minority leaders and the Government.

In respect of the demands of Anglo-Indian schools, I represented to the Government in the last budget session that the grant given to the Anglo-Indian children remains at the 1982-83 fee structure. I have submitted statistics to the Government, showing that in half the Anglo-Indian Schools, the total loss to the institutions, in the last ten years, has been over Rs. 4 crore. We are not asking for fresh aid, but only for the Grant to be up-dated to the 1991-92 fee structure. I am sure that Dr. Jayalalitha's Government will honour the commitment, in full, made to the Anglo-Indian children by Dr. M.G.R.

முற்பகல் 11-40

In Aided Schools where salaries are paid out of fees, I recommend that the Government consider paying enhanced Dearness Allowance as well as any arrears of salary increases announced, with retrospective effect.

While I would not say that the Anglo-Indian schools have been discriminated against, I see no reason why our schools should be denied the sports incentive of Rs. 10,000, which is a Central Government Grant, for the winners of the District-level tournaments. The Champion School, Trichy and St. Bede's School, Madras have had to refund the money.

[Dr. Beatrix D'Souza] [1992 April 1]

There is an increase in the Municipal Property Tax on school properties. To give an example, Stanes School, Coonoor has to pay amount of Rs. 60,887 per half year. As the School's only source of income is the fees collected, this levy has necessarily to be passed on to the students. On a rough calculation, the proposed levy will amount to Rs. 15 per month per student. Schools like Stanes founded in 1875 are charitable institutions and the property tax should be kept to the minimum.

The State Board of Anglo-Indian Schools has not met in 1991. This Board is the only forum for the expression of the needs of the Anglo-Indian Schools. It is the duty of the Directorate of School Education to see that the Board meets at regular intervals. The Government may consider upgrading the Anglo-Indian Schools Inspectorate to a Directorate so that more attention could be paid to the affairs of the Anglo-Indian Schools.

The Anglo-Indian community is a minority among minorities. It is ironic and tragic that we have become dispossessed and disadvantaged in our own Schools. The non-Anglo-Indian component has become the majority of students in our Schools and even in the management set-up and in the component of teaching-staff, they have virtually taken over. I request the Government to issue a directive to the Anglo-Indian schools making it obligatory for every Anglo-Indian School Board to have at least two Anglo-Indian representatives to ensure the character of the School and safeguard the interests of the community. First preference should be given to Anglo-Indians in the matter of appointment of teachers, Headmasters or Assistant Headmasters, as in the case of religious institutions.

There are only about 35,000 Anglo-Indians in Tamil Nadu. Taking into account the services our schools have rendered in the field of education in Tamil Nadu during the past 200 years, I would request the Government to consider reserving one seat for Anglo-Indians, as is done in the case of Ex-Servicemen and physically handicapped, in all professional and job-oriented courses.

Sir, I now pass on to College affairs and would like to say a few words about the human problem of contract-teachers who consider themselves as almost bonded labour. There are about 328 such College teachers in our Government Colleges. They have a total experience of six years each. They are terminated at the end of every academic year.

1992 ஏப்ரல் 1]

[Dr. Beatrix D'Souza]

They are fully qualified teachers and, therefore, their services may be regularised by conducting a Special Recruitment. As I said, this is a human problem. I think it is time the admission procedure is decentralised, especially in the Government autonomous Colleges. The Heads of Departments should be made responsible for the implementation of the reservation quotas. Permanent, centralised Admission Committees tend to acquire undesirable powers.

There has been, in recent years, an undesirable trend in admissions. Foreign nationals are admitted into Government Colleges in preference to our own students, when the foreign students can well afford to go to private or self-financing Colleges. There has also been an influx of students from Kerala in spite of educational facilities in their own state. I have not noticed a reverse migration of our students to Kerala. Priests and nuns have no State boundaries but the general principle should be that the funding of Tamil Nadu Government should first go to the benefit of our own students especially in professional and job oriented courses. This is not territorial chauvinism but simple justice. Finally, I would like to represent the case of aided private college teachers for the grant of Government housing loans and vehicle purchase loans. At present, they borrow from banks at high rate of interest.

முற்பகல் 11-45

The Institute of Correspondence Education in Madras University may be granted the same two months vacation as enjoyed in the Annamalai and Madurai Kamaraj Universities. Thank you.

Hon. Speaker : Thiru M. Venkatarama Reddy.

***Thiru M. Venkatarama Reddy :** Hon. Speaker Sir, on this day of demands I convey my heartfelt thanks to our Hon. Chief Minister for having announced a fire service station at Denkanikottai in my Constituency. I also thank the Hon. Chief Minister and Hon. Law Minister for having announced a separate district munsif court at Denkanikottai for which demand is there since 1965. In so far as Education is concerned, this Government is taking all possible steps to improve the education considering its resources and especially in Dharmapuri district which is a backward one a college for women exclusively, separately established recently is an example, that Government is taking much interest in education. I would like to bring to the notice of this Government that there are 1837 Higher Secondary Vocational Education teachers of double part-time and 1,300 single part-time teachers employed in our State in the year

[Thiru M. Venkatarama Reddy].

[1992 ஏப்ரல் 1]

1978-79 whose salary is met by the Central Government aid. But out of them only 800 teachers are regularised and the fate of others is still hanging in balance. I request the Government to see that those people, those teachers who served since the year 1978 and 1979 are also regularised so that there is no disparity between one teacher and the other. So far as my constituency is concerned there is neither a college nor any technical institution even though my taluk is an independent taluk since the year 1965. Hence, I request the Hon. Education Minister to consider this aspect, of course taking into consideration the financial aspect also, atleast in the next year to establish a technical institution in a backward taluk like Denkanikottai.

முற்பகல் 11-50

In many schools even elementary schools and high schools many of the posts are kept vacant since five or six years. Even Tamil and Telugu pandits are not posted in my Constituency. They are still kept vacant. In so far as my constituency is concerned which is bordering Karnataka, there are some Kannada schools where 50 per cent of the teaching staff is not posted so far since last three years and they are kept vacant. They are kept vacant, due to the fact that a G.O. has been issued by the Government stating that those who have got training in Karnataka shall not be appointed in Kannada Teaching schools of Tamil Nadu. I humbly request this Government to reconsider this. That G.O. has to be annulled. Otherwise we will have to face a lot of problems. In Tamil Nadu there are Training Institute only for Four languages viz., Tamil, Telugu, Malayalam and Urdu. There is no training Institute anywhere in Tamil Nadu for Kannada.

Hon. Speaker : Hon'ble Education Minister.

Hon. Dr. C. Aranganayagam : Mr. Speaker Sir, the G.O mentioned by the Hon'ble Member will not apply to those Teachers who took training in Kannada.

Thiru M. Venkatarama Reddy : Hon'ble Speaker Sir, when there is no Kannada Training Institute in our State where can we get these Teachers? Of course there are people who have Graduation or passed High School studies in our State and got Kannada Training in Karnataka because there is no facility available in our State. Under these circumstances either we have to annul the G.O. and employ those people who have gone to Karnataka and got training in Kannada or we have to close down these schools or we must start a Kannada Training Institute here.

[Thiru M. Venkatarama Reddy]

1992 ஏப்ரல் 1]

My Constituency has been declared as a Tribal and Hilly area by this Government. I request the Hon'ble Minister for Education to establish the Centrally Administered Schools in the Tribal and Hilly areas, so that we can get proper aid from the Central Government.

My constituency, which is in the border of our State is a Tri-lingual area. 90 per cent Schools in this area only teach in Telugu and only 10 per cent Schools teach in Tamil. I am a victim of this. Because of this I could not study Tamil when I joined in School. Even in 90 per cent of the Elementary Schools, there is no Tamil class. Due to that I am not able to speak eloquently in Tamil. I am a Practising Lawyer for more than 20 years. But I am arguing only in colloquial Tamil. I request the Hon'ble Education Minister to consider this matter and try to introduce Tamil in all the Elementary and Secondary Grade Schools in my Constituency atleast in the next academic year. This is a genuine request. I request the Hon'ble Minister to start the Tamil subject next year itself,

The standard of education is becoming very poor particularly in rural areas. In hill areas the Teachers are not even attending the schools. Once in a month they go to the School and sign the attendance register and get the Salary. A Provision may be made that those Teachers who are employed in hill areas must stay there. Otherwise we cannot expect good results in rural areas.

In my Constituency there is not even elementary schools in an area of about 10 miles around the Forest areas. There is a village known as Nandhimangalam where educated persons are not available. The population of that village is about 500. Nobody among them knows any language because there is no school in and around 10 miles. Even after so many years of Independence such a situation should not exist in our State, where education is given its due place by this Hon'ble Government. I request the Hon'ble Minister to give instructions to the Education Department Authorities to take steps to establish schools atleast within a radius of three miles from the Forest areas in my Constituency.

முற்பகல் 11-55

So far as the minority institution schools are concerned, there are about 2,500 teaching and non-teaching staff and many of them are not paid salaries. The High Court has directed the State Government in the year 1990 to create some posts in these schools and I hope that this Government will also abide by the decision of the High Court and sanction

[Thiru M. Venkatarama Reddy.] [1992 ஏப்ரல் 1]

some posts to the minority institution schools so that they can also give proper education.

There are some craft teachers who are employed by the Government. Even today, they are working as part-time teachers on a pitiable salary of Rs. 150. Even though the Government has announced on 5th September 1986 in G.O. No. 1367 that they would be regularised, they have not been regularised yet. I request the Honourable Education Minister to ponder over this question and regularise them.

Lastly, I request this Government, particularly our Honourable Chief Minister and the Honourable Education Minister on a most important aspect because I expect from the able and benevolent Government of our Chief Minister that from next June—academic year, Tamil would be taught in all the high schools and elementary schools in my constituency.

Hon. Speaker : Hon'ble Education Minister.

Hon. DR. C. ARANGANAYAGAM : Mr. Speaker, Sir, the Government has already decided to make Tamil compulsory to all the students in Tamil Nadu.

Thiru M. VENKATARAMA REDDY : I thank the Honourable Education Minister. I also thank the Hon. Speaker for having given me this opportunity to speak on this demand.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பே. தர்மலிங்கம்.

*திரு. பே. தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களின் இதய தெய்வம், தமிழகத்தின் காவல் தெய்வம், என்னை வாழவைத்த தெய்வம், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பொன்மலர்ப் பாதங்களின் திசைநோக்கி வணங்கி, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் சீரிய தலைமையின் கீழ் இயங்குகிற அரசில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள கல்வி மானியத்தை வரவேற்று, பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகை 1,800 கோடிக்கு மிகையாக இருக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது தமிழக மக்கள் அனைவராலும்

[1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. பே. தர்மலிங்கம்]

வரவேற்கப்படக்கூடிய ஒரு அம்சம் ஆகும். இவ்வாண்டு கூடுதலாக 1,400 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட இருப்பதும், அதே நேரத்தில் 21 அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், 10 அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் துவங்க இருப்பது, இதுவரை எந்த முதல்வரும் செய்யாத சாதனையை நமது தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

இன்றைய தினம் மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக தனியார் நடத்துகின்ற எஸ். எஸ். எல். சி. பள்ளிகள் எல்லாம் மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகளாக மாற்றப்படுகின்றன. காரணம், எஸ். எஸ். எல். சி. பள்ளிகள் தங்கள் இஷ்டப்படி பள்ளியை நடத்த முடியாது. ஆனால், மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளி நடத்துகின்றவர்கள் எந்தவித அதிகார வரம்புக்கும் உட்படாமல் பள்ளிகளையெல்லாம் வியாபார நோக்கோடு நடத்துகிறார்கள். இதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்றி, மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகளை எல்லாம் அரசு சட்டத்திற்கு உட்படுத்தி, கல்வியின் பெயரால் நடத்தும் வியாபாரத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பொற்கால ஆட்சியில் தடைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் கல்லூரிகளில், குறிப்பாக, மருத்துவம் மற்றும் பொறியியல் கல்லூரிகளில் அதிகமாக “டொனேஷன்” என்ற பெயரால் அதிக பணம் வாங்கப்படுகிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சிறப்புமிகு ஆட்சியில் வரையறை செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் குறிப்பாக, உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டபின், தலைமை ஆசிரியருக்கு அதிகப்படியான பொறுப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மேல்நிலைப் பள்ளியிலும் தலைமை ஆசிரியருக்கு உதவுவதற்காக 3 உதவி தலைமை ஆசிரியர்கள் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். தலைமை ஆசிரியர் பணிக்கு வராதபோது, உதவித் தலைமை ஆசிரியர், தலைமை ஆசிரியரின் பணியினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாணை உள்ளது. தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு சிறப்பு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. குறைந்த அளவே கற்பிக்கும் மணி நேரம் அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளது. ஆனால், தலைமை ஆசிரியர் பணிக்கு வந்துள்ள போதோ, உதவித் தலைமை ஆசிரியரின் பணி என்ன என்பது குறித்து அரசாணையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது குறித்து அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பே. தர்மலிங்கம்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

இன்றையதினம் தனியார் ஆசிரியர் பள்ளிகள் மிகவும் பெரிய பிரச்சினையாக உள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பள்ளி மாணவ மாணவியர் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளியில் சேர ஆர்வம் கொண்டு அங்கீகாரம் பெறாத பள்ளியில் சேர்ந்து பரிட்சை எழுத முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை கருத்தில் கொண்டு நம் இதய தெய்வம் தாயுள்ளம் கொண்ட அரசு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளி இது, அங்கீகாரம் பெறாத பள்ளி இது என்று அரசால் அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பகல் 12-00

சில தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் நூங்கள் இன்னும் ஒரு மாதத்தில் அங்கீகாரம் பெற்றுவிடுவோம் என்று சொல்லி மாணவ மாணவியரை ஏமாற்றுகிறார்கள். நமது அரசு இதை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் ஆசிரியர்கள் ஸ்ட்ரைக்கில் ஈடுபடுவது மிகவும் வேதனைக்குரிய செயல் ஆகும். மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஆசிரியர் பெருந்தகைகள் இதுபோன்ற ஸ்ட்ரைக், உண்ணாவிரதம் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவது வருந்தத்தக்க செயலாகும். ஆசிரியர்கள் தம்முடைய குறைகளை சுமுகமாக அரசிடம் பேசித் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது மதிப்பிற்கும் அன்பிற்கும் பாத்திரமான மறைந்த பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக்காலத்தில் தென் மாவட்டங்களில் பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவ வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். நெல்லை—கட்டபொம்மன் மாவட்டத்திலே பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் நடத்தப்பட்டன. அதில் தென் இந்தியாவின் “ஆக்ஸ்போர்ட்” என்று அழைக்கப்படும் பாளையங்கோட்டை தொகுதியிலுள்ள பாளையம் செட்டிக்குளத்தில் மறைந்த முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காலத்தில் காட்டிலாவிற்குச் சொந்தமான இடங்களையும், ஏனைய சில இடங்களையும் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. இந்த இடம் கன்னியாகுமரி, சிதம்பரனார், நெல்லை—கட்டபொம்மன் ஆகிய 3 மாவட்டங்களுக்கும் மத்தியில் உள்ளது. மேலும் பாளையங்கோட்டையில் பொறியியல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி, சித்த மருத்துவக் கல்லூரி, கலைக் கல்லூரிகள் மற்றும் பெண்கள்

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. பே. தர்மலிங்கம்]

கல்லூரிகளில் ஏராளமான படித்தவர்கள் அதிகம் வாழ்கின்ற தொகுதியாகும். பல்கலைக் கழகத்தை விரிவுபடுத்தி அதில் படிக்கும் மாணவ மாணவியர்களுக்கும் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் விடுதிகள் கட்டிக் கொடுத்து கல்வி போதிப்பதற்கும் கற்பிப்பதற்கும் மிகவும் அமைதியான இடமாகும். இதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதி இந்த இடத்திற்கு மிக மிக அருகாமையில் 3 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் தாமிரவருணி ஆறு உள்ளது. சுருங்கச் சொன்னால், சென்னையில் தரமணியில் எப்படி ஐ. டி. ஐ. உருவாக்கப்பட்டுள்ளதோ அதைப் போலவே பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்படும். ஆனால் மக்கள் விரோதி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, பொன்மனச் செம்மல் இந்த பல்கலைக்கழகத்தை பாளையங்கோட்டையில் அமுல்படுத்த நினைத்தார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இடம் மாற்றம் செய்து அபிஷேகப்பட்டியில் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவ பொதுமக்கள் விரோதி கருணாநிதி அடிக்கல் நாட்டியுள்ளார்கள். தற்போது அபிஷேகப்பட்டியில் கட்டடங்கள் கட்ட முடியாத சூழ்நிலை உள்ளது. அதை சுற்றியுள்ள இடங்களில் வில்லங்கம் (டிஸ்பியூட்) உள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தண்ணீர் வசதி இல்லாத பொட்டல்காடு அபிஷேகப்பட்டியாகும். ஆகவே நேர்மையோடும், மக்களின் பேராதரவோடும், பாராட்டுதலோடும் தமிழகத்தில் பொற்கால ஆட்சி நடத்தி வருகின்ற மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த பல்கலைக் கழகத்தை தயவு கூர்ந்து பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் எண்ணிய படி பாளையஞ்செட்டி குளத்திலே பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று அன்புடன் கேட்டுக் கொண்டு, “தொட்ட இடம் துலங்கும், கைபட்ட இடம் பூமலரும்” என்ற கருத்திற்கு ஏற்ப பொன்மனச் தலைவி மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களால் இந்த பல்கலைக்கழகத்திற்கு, தன்னுடைய பொற்கரங்களால் அடிக்கல் நாட்டித் தரவேண்டும் என்று நெல்லை-கட்டபொம்மன். சிதம் பரனார், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ஆகிய 3 மாவட்ட மக்களின் ஏகோபித்த குரலாக மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை அன்புடன் வேண்டுகிறேன். மேலும் இம்முன்று மாவட்ட மாணவர்கள் சட்டக்கல்வி கற்கவேண்டும் என்றால், மதுரை அல்லது திருச்சி அல்லது சென்னைக்குத்தான் செல்ல வேண்டியுள்ளது, இந்த 3 மாவட்டத்திற்கு மத்தியில் அமைந்துள்ள பாளையங்கோட்டைத் தொகுதியில் சட்டக்கல்லூரி ஒன்றும். கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியும் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தும்போதே அதுவும் செய்து தர வேண்டும் என்று ஒப்பற்ற தலைவி டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

[திரு.பே. தர்மலிங்கம்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

பாளையங்கோட்டை நகராட்சிப் பகுதி வண்ணார் பேட்டையில் உள்ள நகராட்சி புதிய நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாளையங்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியம் மூன்னார்பள்ளம் ஊராட்சியிலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப்பள்ளியாக உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று இதய தெய்வத்தை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கல்லூரிகளில் பணிபுரியும் மார்க்கர்கள் நிரந்தரமற்ற குறைந்த சம்பளத்தில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள மார்க்கர்கள் அனைத்துவசதிகளும் கூடிய நிரந்தரப் பணியில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைப் போன்று அனைத்துக் கல்லூரி மார்க்கர்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வணிகவியல் கல்வி குறித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். தற்போது தட்டெழுத்து சுருக்கெழுத்து உள்ளிட்ட வணிகவியல் தேர்வுகள் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்கு நரால் நடத்தப்படுகிறது. முன்பு இருந்தது போல் அல்லாமல் கிட்டத்தட்ட 3 லட்சம் பேர்கள் தற்போது வணிக வியல் தேர்வு எழுதும் நிலை உள்ளதாக அறிகிறேன், எனவே. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு 'வணிக இயல் இயக்ககம்' டைரக்டர் ஆஃப் காமர்ஸ் எஜிகேசன் என்ற ஒரு இயக்ககத்தை ஆரம்பித்தால் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்ககத்தில் தற்போது இருக்கின்ற சுமை குறையும், எனவே, இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பிற்பகல் 12-05

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் காலத்தில்தான் நூலகத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து இதுவரை எந்த முதல்வரும் செய்யாத சாதனையை செய்திருகிறார்கள், நூலகத் துறையில் மேலும் அதிக கவனம் செலுத்தும் வகையில் சிற்றூர்களிலும்கூட நூலகம் அமைக்க ஆவன,

மர்னியக் கோரிக்கைகள், 1992-93.
விவர்தமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. பே. தர்மலிங்கம்]

செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், என்னுடைய தொகுதியான பாளையங்கோட்டை தொகுதியில் வி. எம். சத்திரத்திற்கும். திடியூருக்கும் நூலகம் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவியை வேண்டி கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. முனி வெங்கடப்பன்,

திரு. கே. முனிவெங்கடப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தியத் திருநாட்டில் வல்லமைப் படைத்த முதலமைச்சராக 20-ஆம் நூற்றாண்டின் ஈடு இணையற்ற தமிழக முதலமைச்சராக தாய் உள்ளத்தோடும், இறை உள்ளத்தோடும் 63 கோடி தமிழர்களைக் காக்கும் தெய்வமாக விளங்குகின்ற, நான்தோறும் நான் வணங்குகின்ற மனித தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பாதம் தொட்டு என்னுடைய உரையைத் துவக்குகின்றேன்.

இதுவரைக்கும் கல்வியிலே நாங்கள் 'சவலைகள்' ஆக மிக பின்தங்கிய நிலையில், பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்கு உதாரணமாக இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கைக் குறிப்பிலே கூட பார்ப்போர் மேயானால் எல்லா கல்வியிலேயும் ஆண்கள் கல்வி ஆகட்டும் பெண்கள் கல்வி ஆகட்டும் அல்லது மொத்தக் கல்வியிலே பார்ப்போமேயானால் தர்மபுரி மாவட்டம் 4வது மாவட்டம் என்று குறிப்பிட்டு அந்த நாலாவது மாவட்டம் எல்லா நிலைகளிலும் பின்தங்கி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இம்மாவட்டம் மொத்தமாக பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது என்று கூட்டிக்காட்டி கல்வியிலே பின்தங்கிய மாவட்டமாக, தொழிலிலே பின்தங்கிய மாவட்டமாக, அறிவிலே பின்தங்கிய மாவட்டமாக, விஞ்ஞான வளர்ச்சியிலே பின்தங்கிய மாவட்டம் எங்கள் மாவட்டம் என்று இருக்கின்ற மாவட்டத்தை இன்றைக்கு தத்து எடுத்துக் கொண்டு இந்த மாவட்டத்தை வளர்ச்சியடைந்த மாவட்டமாக ஆக்குவேன் என்று குளுரைத்த எங்களுடைய இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் 16 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு மகளிர் கலைக் கல்லூரியையும் கொடுத்தமைக்கு எங்கள் மாவட்ட மக்கள் சார்பிலேயும், என் சார்பிலேயும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93.
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

[திரு. கே. முனிவெங்கடப்பன்] [1992 ஏப்ரல் 1]

அதுமட்டுமல்லாமல், 40 ஆண்டுக்காலமாக திறக்கப்படாமல் இருந்த கிருஷ்ணகிரி பேருந்து நிலையத்திற்கு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பொற்கரங்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு இன்றைக்கு அந்தப் பேருந்து நிலையத்திற்கு 1 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகத்தை அலுவலகம் கட்டுவதற்கு 24 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கும் மனித நேயம் படைத்த மாந்தர்குல மாணிக்கம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பொற்பாதங்களில் என்னுடைய நன்றியை சமர்ப்பிக்கின்றேன்;

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் என்பது அந்த நாட்டில் இருக்கும் கல்வி எந்த அளவிற்கு வளர்ந்து இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு இருக்கும். கல்வி உயர்ந்தால் நாடு உயரும், கல்வி பின்னடைந்தால் நாட்டின் வளர்ச்சியும் பின்னடையும், இத்தகைய கல்வியின் அடிப்படை ஆரம்பப் பள்ளிக் கல்வி, அந்த ஆரம்பப் பள்ளிக் கல்வியைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் பொறுப்பை இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு கொடுத்துள்ளோம், இந்த ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இளமையில் கல்வியும் ஆத்திச் சூடி கூற்றுக்கு ஏற்ப ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எந்த அளவிற்கு இளமைப் பருவத்தில் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களோ, கற்பிக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் இந்த நாட்டின் முன்னேற்றம் இருக்கும்;

ஒரு தொழிற்சாலை ஒரு ஆண்டில் சரிவர இயங்காமல் நஷ்டம் அடைந்தால் அடுத்த ஆண்டு அந்தத் தொழிற்சாலையை நல்லமுறையில் இயக்கலாம். சென்ற ஆண்டு அடைந்த நஷ்டத்தை ஈடுகட்டி லாபத்திற்குக் கொண்டு வரலாம், ஆனால் ஒரு ஆசிரியர் ஒரு பள்ளியை ஓர் ஆண்டில் சரிவர நடத்தாமல் விட்டுவிடுவாரானால் அந்தப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆண்டு சரிவர சொல்லி கொடுக்கவில்லையானால் அந்த மாணவர்கள் அடுத்த ஆண்டு அடுத்த வகுப்பில் சரிவர படிக்க முடியாது. அதனால் அந்த மாணவர்களின் எதிர்காலக் கல்வியே, தரமே பாதிக்கும், இதனால் ஒரு தலைமுறையே கல்வி பயில முடியாத நிலை ஏற்படும். எனவே, ஒவ்வொரு ஆசிரியரும், ஒவ்வொரு பள்ளியும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் சீரிய முறையில், செயல்படாமல் முறையில் கல்வியை கற்பித்தால்தான் இந்த நாடு கல்வியிலே முன்னேறும்.

இன்றைக்கு உலகின் பல நாடுகளில் சுணிப்பொறி மைபம் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களிலேயே வந்துவிட்டது. நாம் இன்னும் கரும்பலகை வைத்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாமும் நமது கல்வித் தரத்தை மற்ற நாடுகளுக்கு இணையாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். எந்த ஒரு நாட்டிலும் அனைத்துப்

மானியக் கோரிக்கைகள். 1992-93.
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே. முனிவேங்கடப்பன்]

புரட்சிகளுக்கும், அனைத்து விஞ்ஞான வளர்ச்சிகளுக்கும், அனைத்து முன்னேற்றங்களுக்கும் காரணமாய் இருப்பது கல்வியே.

பிற்பகல் 12-10

ஆரம்பப் பள்ளிக் கல்வியானது இன்றைய நிலையில் சுற்று சீர்கெட்டு நிற்கின்றது. வரவர ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் கடமை உணர்வு—டிபூட்டி கான்ஷியஸ்— குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அந்த ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மற்ற துறைகளைச் காட்டிலும் மிக அதிகமாக சம்பளத்தையும், மற்ற வசதிகளையும் கொடுத்தும் அவர்கள் ஏனோ மெத்தனம் காட்டுகிறார்கள். இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக அந்த அருமை மிக்க, பெருமை மிக்க ஆசிரியர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் நீங்கள் அன்பு கூர்ந்து, அருள்கூர்ந்து கடமை உணர்வோடு பணி செய்து. இந்த நாட்டின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துங்கள். உங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த 20-ஆம் நூற்றாண்டில் சுடு இணையற்ற முதலமைச்சர், ஆசிரியர்கள் பால் அன்பு கொண்டுள்ள தமிழக காவல் தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத, கொண்டு வராத திட்டமான 5 ஆம் வகுப்புவரை எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் பெண் ஆசிரியர்களை நியமிக்க நமது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டிருப்பதை இந்தியத் துணைக் கண்டமே பாராட்டுகிறது. தொடக்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் 1 ஆம் வகுப்பு முதல் 3 ஆம் வகுப்புவரை கட்டாயமாக பாஸ் செய்வதால் அந்தக் சூழ்நடைகள் நன்கு படிப்பதில்லை. ஆசிரியர்களும் நன்கு சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு ஆண்டு தேர்வு வைக்க மாணவர்களை ஒரு வகுப்பிலிருந்து மற்றொரு வகுப்பிற்கு மாற்றினால்தான் சல்லியின் தரம் உயரும். அங்குக் குழந்தைகள் நன்றாகப் பயில வசதியாக இருக்கும்.

இன்னும் ஒன்றையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும், ஒவ்வொரு தெருவிலும் புற்றிசல்போல் இருக்கும் நர்சரிப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நர்சரிப் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். "தெருக்கள் தோறும் பள்ளிக்கூடங்கள் தொடங்க வேண்டும்" என்று பரிந்துரை கனவு கண்டார்கள். அந்தக் சனனை நனவாக்குவதில் தப்பில்லை. ஆனால் முறையற்றுப் பணம் பெற்றுக் கொண்டு, இட வசதிகள்கூட இல்லாமல், பட்டியில் ஆடு, மாடுகள் அடைப்பதுபோல் நடத்துகின்றார்கள். அந்தப் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.

மாணியக் கோரிக்கைகள், 1992-93.
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

[திரு. கே. முனிவெங்கடப்பன்]

[1992 ஏப்ரல் 2]

அடுத்த ஒவ்வொரு ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியருக்கும் 40 குழந்தைகள் என்ற விதத்தில் நாம் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு 1987 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1991 ஆம் ஆண்டு நமது தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பொறுப்பேற்கும்வரை தி. மு. க. அரசு ஒரு பள்ளிக்கூடத் திற்குக்கூட கட்டிட வசதி செய்து தரவில்லை. தி. மு. க. அரசு இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிகோலாய் இருக்கும் கல்வித் துறைக்காக 1989-1990 ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கிய தொகை 900 கோடிதான். ஆனால் இன்றைக்கு கல்வியின் தரத்தில், வளர்ச்சியில் மிக அக்கறை கொண்டுள்ள டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் 1992-93-ஆம் ஆண்டு கல்விக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை 1,517 கோடியாகும்.

நமது புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தியாவிலேயே தொழிற் துறையில் தமிழகம் முதல் மாநிலமாக விளங்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, செயல்படுவதுபோல கல்வியிலும் முதல் மாநில மர்கத் திகழப் பாடுபடுவதை நல்ல உள்ளம் படைத்த நாட்டோடு ஒரேவாம் இன்றைக்குப் பாராட்டுகின்றனர். தமிழ் நாட்டின் சராசரி கல்வி கற்றோரின் விழுக்காடு 63.74 ஆகும். ஆனால் எங்களது தர்மபுரி மாவட்டம் எல்லா மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த அளவிலே 46 விழுக்காடு தான் கல்வி கற்றவர்களை உடைய மாவட்டமாக இருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்து 45 ஆண்டுகளாகக் கடப்பாற்று, கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த தருமபுரி மாவட்டத்தை எங்கள் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தத்து எடுத்துக் கொண்டு எல்லா துறையிலும் இன்றைக்கு முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை தருமபுரி மாவட்ட மக்கள் மனதாரப் பாராட்டி வாழ்த்தி, வரவேற்று வணங்குகின்றனர். எப்படி இந்தியாவிலேயே தொழிலிலும் கல்வியிலும் நமது மாநிலத்தை முதல் மாநிலமாகக் கொண்டுவர இருக்கின்றார்களோ அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டிலே தொழிலிலும் கல்வியிலும் தருமபுரி மாவட்டத்தை முதல் மாவட்டமாக எங்கள் இதய தெய்வம் வாராது வந்த மாமணி டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அவர் தான் பணிந்து, வணங்கி, வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-15

மேலும் மத்திய பல்கலைக் கழகம் தமிழ்நாட்டிலே துவங்கப் படவேண்டுமென்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தொடங்கப்படும்போது, கல்வியிலும், விஞ்ஞானத்திலும், தொழில் துறையிலும் பின்தங்கிய மாவட்டமான தர்மபுரி மாவட்டத்தில் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்று, இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மர்ணியக்கோரிக்கைகள் 1992-93, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்— 93
தொடர்ச்சி.

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே. முனிவெங்கடப்பன்]

மத்திய பல்கலைக் கழகத்தை தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு அளிக்க வேண்டுமென்று அன்புக்கூர்ந்து வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இடைநிலை ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு 1,400 இடைநிலை ஆசிரியர்களை பணியில் அமர்த்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது, வரவேற்கத்தக்கது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சில வற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்று பாசனத்துறை பற்றிய மர்ணியக் கோரிக்கையில் என்னால் பேச முடியாமல் இருந்தது. அதனால் இந்தக் கோரிக்கையை நேற்று வைக்க முடியவில்லை. இப்போது மாண்புமிகு பாசனத்துறை அமைச்சரும் அவையில் இருக்கிறார். (மணியடிக்கப் பெற்றது) என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள மக்களின் குறை ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிவிட்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் கங்கைகுடவு என்ற இடத்தில் ஒரு அணை கட்டி, 1965-ஆம் ஆண்டே ஆணையிடப்பட்டு மதிப்பீடுகள் செய்யப்பட்டு அணை கட்ட வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. நமது முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு அணை கட்டுவதற்கு அனைத்து ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. 1987-ஆம் ஆண்டில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு வந்தபோது அடிக்கல் நாட்டும் அளவுக்கு அந்தத் திட்டம் சென்றது.

ஆனால் பின்னால் வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அதைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆகவே நமது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள்—தர்மபுரி மாவட்டத்தைக் காக்கும் தெய்வமாக விளங்கும் அவர்கள்—அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொண்டு, இந்த கல்வி மர்ணியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கல்வித்துறை சம்பந்தமாகப் பேசுவதற்கு இங்கே நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நேரத்தை மற்ற துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : மாண்புமிகு

அமைச்சர் அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கல் மானியம் பற்றி மட்டுமே பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். திரு. எம். சுந்தரசாமி.

திரு. எம். சுந்தரசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய ஊரில் ஒரு ஓர்சிரியர் பள்ளி இருக்கிறது. அத்தகைய சிறிய கிராமத்தில் இருந்த என்னை இந்த சட்டமன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்திய வர்கள் இருவர் ஆவர். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். முதலாவதாக என்னுடைய அருமைத்தலைவர் திரு. வாழப்பாடி ராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்து நம்முடைய தொட்டிலை ஆட்டும் கைதான் இத் தொல்லுலகை ஆட்டும் கை என்பதை நிரூபித்துக்காட்டிய நம் முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைக் கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறேன்.

அறியாமை இருளை ஒட்டி அறிவை விளங்குமாறு செய்வது கல்வி. குழந்தைகள் மனம், உடல், உள்ளம் ஆகியவற்றின் அடித்தளத்தில் அமைந்துள்ள சிறந்த ஆற்றல், சிறந்த நல்ல பண்புகளை வெளிக் கொணரும் அரிய செல்வம் கல்வி என்று மகாத்மா காந்தியடிகள் சொல்வதுண்டு. கல்வி கற்ற மாந்த ரெல்லாம் கல்லாதவரைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவராவார்கள். கல்லாதவர்கள் இறந்தோருக்குச் சமம் என்று அறிஞர் அரிஸ் டாடில் கல்வியின் சிறப்பைப் பெரிதும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

பிற்பகல் 12-20

1991-92 ஆம் ஆண்டில் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ.1,299 கோடியாகும். 1992-93-க்கு ஒதுக்கப்பட்ட

தொகை ரூ. 1517 கோடியாகும். கடந்த ஆண்டைவிட 218 கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது பாராட்டுக் குரியதாகும். கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே பல அம்சங்கள், பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கூடுதல் நிதியை கல்வியின் மேம்பாட்டுக்காக ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் 2,700 அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் உள்ளன. இவைகளுள் பெரும்பாலான பள்ளிகளில் கட்டிட வசதிகள் இல்லை. மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், துவக்கப் பள்ளிகளிலும் போதிய கட்டிட வசதி இல்லை. பெரும்பான்மையான பள்ளிகளில் குழந்தைகள் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து படிக்கக் கூடிய ஒரு அவல்

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எம். சுந்தரசாமி]

நிலை உள்ளது. "எனவே தமிழகத்திலுள்ள எல்லா பள்ளிகளுக்கும் கட்டிடங்கள் கூடுதலாக கட்டிக் கொடுக்கும்படி மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று பள்ளி மாணவ, மாணவிகள் படிக்கும் அளவிற்கு ஆசிரியர்களின் பணியிடங்கள் போதிய அளவிற்கு நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த மாதிரியான பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் விகிதாச்சாரப்படி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யும்படி மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், கலையாக்கம், மேல ஆரணி, கொரளத்தூர், மங்களம், புது மல்லவாடி, ஆகிய ஊர்களில் உள்ள பள்ளிகளிலே போதிய அளவிற்கு கட்டிட வசதி இல்லாமல் மாணவ, மாணவியர்கள் மிகவும் சிரமத்திற்குள்ளாகிறார்கள். பொதுவாக போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை. எனவே அங்கெல்லாம் கட்டிட வசதியையும், ஆசிரியர்கள் கூடுதல் நியமனத்தையும் செய்யும்படி மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் நடத்துகின்ற மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பிளஸ்-2 வகுப்புகள் நடத்தும் ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கம் வழங்கும் மானியத் தொகை இன்னும் வழங்கப்படவில்லை என்று ஏற்கெனவே ஆசிரியர்கள் போராட்டங்களிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சில பகுதிகளில் அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதியைப் பெறாமலே ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்றும், கல்வி இலாக்காவின் அனுமதியைப் பெறாமலே நடத்துகிறார்கள். அத்தசைய பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு உடனடியாக உதவித் தொகையை வழங்க முடியவில்லை என்று இந்த அபையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கருணையின் அடிப்படையிலே அப்படி அனுமதியைப் பெறாமல் இருந்தாலும் இனிமேல் அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்து, பிளஸ்-2 நடத்துகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு அரசு மானியம் வழங்கும்படி மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையில், என்னுடைய தொகுதியிலே, கோவியூர் ஊராட்சியில் அத்திப்பட்டு என்ற கிராமத்தில் தனியார் ஒரு பள்ளியை நடத்துகிறார்கள். அங்கே பிளஸ்-2 நடத்துகிற ஆசிரியர்களுக்கு அரசு மானியம் இதுவரையில் வழங்கப்படவில்லை என்று சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அங்கே சென்றபோது அந்த ஆசிரியர்கள் அவர்களுடைய குறைகளை என்னிடத்திலே நேரிடையாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

96 மானியக்கோரிக்கைகள் 1992-93, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் தொடர்ச்சி.

[திரு. எம். சுந்தரசாமி]

[1992 ஏப்ரல் 1]

அவர்களுக்கு உடனடியாக அரசு மானியம் வழங்கும்படி மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“Teaching is a Noble profession. Those, who take the Noble Profession of teaching should be imbued with the spirit of service and self-sacrifice if they are worthy of it”

என்று ஆங்கிலத்திலே பழமொழி இருக்கிறது. அதனால் ஆசிரியர்களின் சேவை மிகவும் தியாகத்திற்குரியது. நான்கு முதலிலே ஆசிரியராக பணியாற்றி இருக்கிறேன். ஆசிரியராக நான் முதலிலே பணியில் சேரும்போது என்னுடைய சம்பளம் ரூ. 85 பிளஸ் 36 ஆக மொத்தம் ரூ. 121 தான். நான் ஒரு பி.டி. ஆசிரியர். என்னுடைய சம்பளம் ஆரம்பத்திலே ரூ. 121 தான். அந்த நேரத்திலே ரூ. 121 பொதுவாக சொல்லுவார்கள் “வக்கத்தவனுக்கு வாத்தியார் உத்தியோகம்; போக்கத்தவனுக்கு போலீஸ் உத்தியோகம்” என்று பழமொழி சொல்லுவார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு பெண் கேட்டால் கூட கொடுப்பதில்லை. (சிரிப்பு) நான் ஆசிரியராக இருக்கும்போது (குறுக்கீடு) இப்போது சொல்லவில்லை, அப்போது சொல்லுகிறேன். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) அவர்கள் கேட்கின்றார்கள், எனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று? டெபுடி ஸ்பீக்கரும் வாத்தியார்தான்.

பிற்பகல் 12-25

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “ஆயிரம் பொய், சொல்லி ஒரு கல்யாணம் செய்யலாம்” என்று ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. ஆசிரியர் என்று நம்மைச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டுமா? சொல்லிக் கொள்ளாமலே, பெண் கேட்க வேண்டியதுதான்.

திரு. எம். சுந்தரசாமி : நம்முடைய நண்பர்கள் எல்லாம் ‘உங்களுக்கு எப்படி பெண் கொடுத்தார்கள்?’ என்று கேட்கின்றார்கள். அதற்கு ஒரு விளக்கமும் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். நான் ஆசிரியராக இருக்கும்போது பெண் கேட்டேன். என்னுடைய மாமனார், பெண் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பிறகு இரண்டு ஆண்டுக் காலம் கழித்து டெப்யூட்டி இன்ஸ்பெக்டராக நான் மாற்றம் செய்யப்பட்டேன். நான் டெப்யூட்டி இன்ஸ்பெக்டராக ஆன பிறகுதான் அவர் எனக்குப் பெண் கொடுத்தார் என்பதை

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. எம். சுந்தரசாமி]

உங்களுக்குச்சொல்லிக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) இரண்டும் ஒரே பணிதான். இருந்தாலும் டெப்பூட்டி இன்ஸ்பெக்டர் என்ற உடனே, அது ஆசிரியர் பணி அல்ல என்று கருதி பெண் கொடுத்தார்கள் என்பதை என் சக நண்பர்களுக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் ஆசிரியராக இருக்கும் போது தான் எனக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. எனக்கு மனைவியாக வாய்த்தவரும் ஒரு ஆசிரியை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர், பேரவைத் தலைவர் இருக்கையைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. எம். சுந்தரசாமி : சரி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரும் தன்னுடைய திருமணம் நடந்ததை நினைவுபடுத்தினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரும் நினைவுபடுத்தினார். பேரவைத் துணைத் தலைவரும் அதை நினைவு படுத்தினால் சரியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் கல்லூரியில் துணைப் பேராசிரியராக இருக்கும்போதுதான் திருமணம் நடைபெற்றது. திரு. எம். சுந்தரசாமி தொடர்ந்து பேசவும்.

திரு. எம். சுந்தரசாமி : தலைவர் அவர்களே, கணவனும் மனைவியும் ஒரே பள்ளியில் பணியாற்ற உத்தரவு வழங்க வேண்டும். வேறு மாவட்டங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களை அவர்களுடைய சொந்த மாவட்டங்களுக்கு மாறுதல் செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் கோயம்புத்தூர், நீலகிரி போன்ற இடங்களில் இருந்தெல்லாம் வந்து பணிபுரிகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் உடனடியாக அவர்களுடைய மாவட்டங்களுக்கு மாற்றும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

பெண் ஆசிரியர்களுக்கு பேறுகால விடுப்பு 6 மாதம் வேண்டுமென்று கேட்கின்றார்கள். ஏனென்றால், இரண்டு மாதம் கொடுத்தது போதவில்லை, குழந்தை பிறந்தவுடனே அதை

[திரு. எம். சுந்தரசாமி]

[1992 ஏப்ரல் 1]

ள்ளியிலே கொண்டு வந்து தொட்டிலில் போட்டு ஆட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 6 மாதம் கொடுத்தால் அவர்களுடைய குழந்தை சற்று வளர்ந்துவிடும். அதனாலே அவர்கள் 6 மாதம் கேட்கின்றார்கள். அப்படி அதை கொடுக்கமுடியவில்லை என்றாலும், குறைந்தது 3 மாத காலமாவது (மணி அடிக்கப்பெற்றது) பேறுகால விடுப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பகுதிநேர தொழில் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் அனைத்து ஆசிரியர்களையும் முழு நேர தொழில் ஆசிரியர்களாக உயர்த்தி ஊதிய உயர்வு வழங்க வேண்டும். நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பட்டதாரி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு உதவிக் கல்வி அலுவலர், பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் பதவி வழங்க வேண்டும். தனியார் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கும், மற்ற பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் பெறும் (மணி அடிக்கப்பெற்றது) வசதிகளை எல்லாம் செய்துதர வேண்டுமென்று சொல்லி, துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்றி சொல்லி அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. செ. கு. தமிழரசன்.

பிற்பகல் 12-30.

திரு. செ. கு. தமிழரசன் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் இந்திய குடியரசு கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை வழங்குகின்ற வாய்ப்பு தந்தமைக்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வளருகிற ஜனநாயக நாட்டில் கல்வி என்பது ஒரு மிக முக்கியமான அம்சம். அதுவும் 70 விழுக்காட்டுக்கு மேலே எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் இருக்கின்ற நம்முடைய இந்திய துணைக் கண்டத்திலே இந்த கல்வித்துறை எல்லா விதங்களுக்கும் ஒரு அச்சாணியாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனவேதான் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தை எழுதுகிறபோது அதிலே 'டைரக்ட்டில் பிரின்சிபிள்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகின்ற 'வழி நடத்தும் கோட்பாடு'களிலே இந்திய குடி மக்கள் அனைவருக்கும் கட்டாயம் 16 வயது வரை கல்வியைச் சொல்லித்தர வேண்டும்.

அதை நோக்கி நம்முடைய கல்வித் துறை இயங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையில் கூட

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

குறைந்தபட்சம் ஐந்தாவது வகுப்பு வரையிலாவது கட்டாயக் கல்வி சொல்லித் தரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது முதலில் பத்தாவது வரையிலாவது குறைந்தபட்சம் கட்டாயமாக அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் கல்வி சொல்லித் தருகிற திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறை முக்கியமான துறை என்பதால்தான் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தத் துறைக்கு 1,517 கோடியே 72 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இது இன்றியமையாத துறை. வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்குவதிலாகட்டும், சமுதாயத்தில் சமத்துவத்தை படைப்பதிலாகட்டும், இனிவருகிற எதையும் செய்வதில் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற துறை இந்தத் துறை. எங்கள் தலைவர் பாபாசாகேப் அம்பேத்கார் அவர்கள் கூட அடிமைப்பட்டு கிடந்த இந்த சமுதாயத்தைப் பார்த்துச் சொல்கிற போது 'educate, organize, agitate' என்று சொன்னார்கள். முதலில் படியுங்கள், பிறகு போராடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அடிமைப்பட்டு கிடக்கிற, பாழ்பட்டு கிடக்கிற இந்தச் சமுதாயம் மறுமலர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்றால் நம்முடைய கல்வித் துறை பிரகாசமானதாக, ஆரோக்கியமானதாக, சிறப்பானதாக அமைய வேண்டும்.

நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலே பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன. குறைகள் என்பதால் இவைகளை நான் சுட்டிக்காட்டுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக அரசு துறைகளில் எவருக்குமே பதவி நீட்டிப்பு என்பது சிடையாது. அதுவும் நம்முடைய முதலமைச்சர் இந்த பதவி நீட்டிப்பு விஷயத்தில் கடுமையாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பொது நூலகர் பதவி இருக்கிறது. அந்த பொது நூலகர் பதவியை எந்த அனுமதியும் இல்லாமல் நம்முடைய பல்கலைக் கழகம் பதவி நீட்டிப்பு செய்திருக்கிறது. அவர் ஓய்வு பெற்ற பிறகும் கூட இப்போது அங்கே நூலகராக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இனி வரவேண்டியவருக்கு நீதிமன்றம் 'இனி அவர் தான் நூலகராக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று' ஆணை வழங்கியும் கூட இருக்கிறவரே தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

அதைப்போல பல்கலைக்கழகத்தில் ஊழியர் குடியிருப்புகளுக்காக கடந்த ஆண்டு பல்கலைக் கழக மானிய ஆணையம் இருக்கிறதே யூ.ஜி.சி.—அது 50 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியது. அந்த 50 இலட்சம் ரூபாயை பல்கலைக் கழகம் ஊழியர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டித் தராமல் நம்முடைய பல்கலைக்கழகம் மீண்டும் திருப்பியனுப்பி இருக்கிறது. ஊழியர்களுக்கு வீடு

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்] [1992 ஏப்ரல் 1]

இல்லையென்று அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் யூ.ஜி.சி. தருகிற, பல்கலைக்கழக மானிய ஆணையம் தருகிற 50 இலட்சம் ரூபாயைப் பயன்படுத்தாமல் திருப்பியனுப்பி இருக்கிறார்கள். நான் இதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வேறு ஒன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட இங்கே ஒருமுறை பேசுகிறபோது வேதனையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும், இன்றைக்கு இந்தியக் குடியரசு தலைவராக இருக்கிற மேதகு வெங்கட்டராமன் அவர்களையும் திருச்சியில் ஒரு கருத்தரங்கிலே, அதுவும் பல்கலைக் கழகக் கருத்தரங்கிலே, ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் சாதியைச் சொல்லி, மிகக் கடுமையாக விமர்சித்து இருக்கிறார் என்று வேதனையாகச் சொன்னார். அப்படிப்பட்ட தமிழ்ப் பேராசிரியர் இன்றைக்குத்தான் இந்த வேலையில் ஈடுபடுகிறார் என்று சொல்ல முடியாது. இவர் தொடர்ந்து இப்படியே தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். துணை வேந்தராக இருந்த கார்த்தப்பா அவர்களை அவருடைய சாதியைச் சொல்லி அப்போது கடுமையாகப் பேசி, சாந்தப்பா அவர்கள் இவரை பணி நீக்கம் செய்து, அதற்கு பின்னாலே ஜஸ்டிஸ் நடராஜன் அவர்கள் இந்தப் பணி நீக்கம் செய்தது சரியென உயர்நீதிமன்றத்திலே உத்தரவிட்டு, அதற்குப் பிறகும் பல்கலைக்கழகம் இதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல் மீண்டும் அவரை வேலையிலே வைத்துக் கொண்டது. அவர் படிக்கிறபோதே அப்படித்தான். பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படித்தபோது அன்றைக்கு ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் முகத்தில் காரி உமிழ்ந்தார் என்று அப்போதே நீக்கம் செய்யப்பட்டவர். இப்படி தொடர்ந்து அவர் பல உயரிய மனிதர்களை எல்லாம் சாதியைச் சொல்லி பேசுவதும், தாக்குவதும், தரக்குறைவாக, ஏனெனமாக அரசு நிகழ்ச்சிகளில், பல்கலைக்கழக நிகழ்ச்சிகளில் பேசுவதுமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். இவருக்கு ஒரு முறை நல்லாசிரியர் விருதை வழங்கினார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். நல்லாசிரியர் விருதை வழங்கினார்கள். அந்த நல்லாசிரியர் விருதை, நான் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். கையிலே வாங்கமாட்டேன், அவருக்கு தருவதற்கு என்ன தகுதியிருக்கிறது என்று நேரிடையாக பத்திரிகையிலே பேட்டி கொடுத்தார். அதற்குப் பின்னாலே, புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள், தரக்கூடாது என்று சொன்ன போது கூட இங்கிருந்து இவர்கள் போய், அவருக்குத் தரவேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு முன்னாலே, அங்கேயிருக்கிற உரிய அதிகாரியிடமிருந்து அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டே போய்விட்டார். இப்படி, அவர் தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் பேரிலே ஏன் நடவடிக்கை எடுக்க பல்கலைக்கழகம் தவறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு செ. கு. தமிழரசன்]

பிற்பகல் 12-35

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பேராசிரியர் பதவிகள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதிலே கம்யூனல் ஜி. ஒ. என்று சொல்லப்படுகிற வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவத்தின்படி இவர்கள் எல்லாம் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஒரு நேர்முகத் தேர்வும் நடத்தப்பட்டது. அந்த நேர்முகத் தேர்விற்கு பேராசிரியர்களும் வந்தார்கள். ஆனால் சிலர் அன்றைக்கு நீதிமன்றத்திற்கு, சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போய் தடை உத்தரவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தத் தடை உத்தரவு அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. நேர்முகத் தேர்வும் நடந்து முடிந்து விட்டது. எனவே, அரசு தலையிட்டு, சாலியாக இருக்கிற இடங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு, ஏற்கெனவே நேர்முகத் தேர்வு நடத்தப்பட்டு இருக்கிறதே, அதனுடைய முடிவுகளை வெளியிடுவதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த கம்யூனல் ஜி. ஒ. வைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, வேறு ஒன்றையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலக் கல்லூரியிலே தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு முறையாக செய்யவில்லை என்று நான் இந்தப் பேரவையிலே கூட எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்குப் பின்னாலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் கூட, அதற்கு ஒரு விளக்கத்தைத் தந்தார்கள். முதல்வர் அவர்களையே தவறான திசையிலே திருப்பிவிடுகிற அளவிற்கு, அங்கேயிருந்து, மிகத் தவறான தகவல்களை அந்தக் கல்லூரியினுடைய நிர்வாகம் தந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாக பலராலும் பேசப்படுகிற காரணத்தால், இதனுடைய விவரத்தை அந்தக் கல்லூரித் தலைவரிடம் இருந்து பெற்று, நான் இப்போது தர விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால், இதைத் தொடர்ந்து மற்ற உறுப்பினர்களும், பேசக்கூடும் என்ற காரணத்தாலே, இதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1989-90-ஆம் ஆண்டுகளில், ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினருக்காக பி. ஏ. வில் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்த இடம் 52, சேர்ந்த இடம் 72, விட்டுச் சென்றவர்கள் 7 பேர். பி. எஸ். சி.

[டாக்டர். செ. அரங்கநாயகம்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

மட்ட வகுப்பில், உரிய இடங்கள் 54, சேர்ந்த இடம் 79, விட்டுச் சென்றவர்கள் 18. எம்.ஏ. மற்றும் எம்.காம். உரிய இடம் 35, சேர்ந்த இடம் 64, விட்டுச் சென்றவர்கள் 17. எம்.எஸ்.சி. உரிய இடம் 25, சேர்ந்தவர்கள் 28, விட்டுச் சென்றவர்கள் 4. பேர் ஆகவே, 1989-90-ல், 166 பேர்கள் தான் சேர்ந்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று இருக்க, 243 பேர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 46 பேர்கள் பிறகு வேறு இடங்களுக்குச் விலகி சென்று இருக்கிறார்கள்.

அதேபோல், 1990-91-ல் 197 இடங்கள்தான் அவர்களுக்கு உரிய இடங்கள். அதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் 214. விட்டுச் சென்றவர்கள் 28. 1991-92-ல் உரிய இடங்கள் 217, சேர்த்தவர்கள் 278. விட்டுச் சென்றவர்கள் 33. இதில், பி.ஏ. வரலாறு, உளவியல், இந்தி, மலையாளம், பி.எஸ்.சி. புள்ளியியல், தாவரவியல், புவியியல், எம். ஏ. உளவியல், வடமொழி, தெலுங்கு, எம்.எஸ். புள்ளியியல் போன்ற பாடங்களில் போதுமான எஸ். சி./எஸ். டி. விண்ணப்பங்கள் இல்லை. இந்த விவரங்களை அந்தக் கல்லூரித் தலைவர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு எவ்வளவு தரப்படவேண்டுமோ, அவ்வளவு இடங்களுக்கு மேல் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், சேர்ந்தவர்களிலே சில பேர்கள் ஜீலதிச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அந்தக் கல்லூரித் தலைவர், எனக்குக் கையெழுத்திட்டு ஒரு அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தப் புள்ளிவிவரத்தை வழங்குகிற போது, பொதுவாகவே, அவர்கள் ஒரு முறையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆங்கில வழி, தமிழ்வழி என்று இருக்கிறது. ஆங்கில வழியிலே இல்லை, தமிழ் வழியிலே உள்ள தகவல்களைத்தான் தருகிறார்கள், வேறு ஒன்றும் இருக்கிறது 100 இடங்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னால். 18 இடங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும், மதி எம்.பி. சி.க்கு தரவேண்டும். அதற்குப் பிறகு பி.சி.க்குத் தரவேண்டும், அதற்குப் பிறகு ஒப்பன் காம்படிஷன் இருக்கிறது, ஒப்பன் காம்படிஷனிலே ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன் வருவானேயானால். 18 விழுக்காட்டிலே அதை கணக்கு எடுக்கக்கூடாது, ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், வைஸ்-சான்சலராக சாந்தப்பா அவர்கள் இருந்தார்கள்,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

மாண்புமிகு

கல்வி அமைச்சர்

1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒப்பன் காம்ப்யூட்டிங் வந்திருக்கக்கூடிய காரணத்தால்தான் அவர்களுக்கு உரிய இடங்கள் 217 என்று இருந்தாலும், 278 பேர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள், 18 சதவீதம் என்றால், 217-க்கு 217 பேர்கள் தான் சேர்ந்து இருக்க முடியும்.

அதுமட்டுமல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, அரசாங்கம் விதித்துள்ள விதிகளில் எந்தவிதமான அந்தக் கல்லூரித் தலைவர் அவர்கள் மீறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எங்களுக்குக் கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும். இல்லை என்றால், நான், எந்தெந்த விதிகளிலே அவர்கள் மீறியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்த்து, அப்படி மீறியிருந்தால் அதற்கு உரிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும்.

பிற்பகல் 12-40

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்வதாகச் சொல்லியிருப்பதனால் அது குறித்த தகவல்களை நான் அவரிடம் நேரிலே சொல்ல விழைகிறேன்.

தரமணியிலே அடிப்படை மருத்துவ வளாகம் இருக்கிறது, அந்த வளாகத்தை மருத்துவப் பல்கலைக் கழகத்தோடு அதுவும், புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் பெயரிலே அமைந்திருக்கிற எம். ஜி. ஆர். பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைத்து விடலாம் என்று அரசு கூறியிருந்தால், அது சட்டம் போரவையிலே கூட தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அது சட்டம்தான் ஆக்கப்பட்டு, ஆனால் இதுவரையிலும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. அது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இருக்கிறது. அது ஏன் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்பேரில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பல்கலைக் கழக ஊழியர்கள் சங்கப் பொதுச் செயலாளராக இருந்த ரங்கநாதன் என்பவரையும், அந்தச் சங்கத்திலே ஒரு பொறுப்பாளராக இருந்த தாலுத் பாஷா என்பவரையும் அன்றைக்கு அந்த அரசின் அலுவலங்களை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள், பேசராடினார்கள் என்பதற்காக பணி நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் அவர்கள் மீண்டும் பணியிலே அமர்த்தப்படவில்லை.

[திரு செ. கு. தமிழரசன்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

நம்முடைய அஞ்சல் வழிக் கல்வியிலே, அந்த அஞ்சல் வழிக் கல்வித் துறையிலே இதுவரையிலும் ரூ. 2 கோடிக்கு மேலே இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. கடந்த செப்டம்பர் மாதத் தேர்வையே அவர்களால் நடத்த முடியவில்லை. ஒரு தேர்வையே ஒரு துறையினால் நடத்த முடியாமல் அன்றைக்குப் பலரும் தேர்வு எழுத வேண்டுமென்று நினைத்த மாணவர்கள் எல்லாம் தடுமாறி இப்போது ஆறுமாதத் திற்குப் பிறகு தேர்வுக்கு தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தேர்வைக்கூட ஒரு துறையினால் நடத்தமுடியவில்லை என்றால், மாணவர்கள் எவ்வளவு சங்கடப்படுவார்கள்?

இந்த அனைத்து குழப்பங்களுக்கும் காரணம், கடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே எப்போதுமே இல்லாத அளவிற்கு ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரை, அதுவும் மிக இளநிலையிலே இருந்தவரை அங்கே பதிவாளராகப் போட்டு, அவரைப் பயன்படுத்தி தங்களுடைய ஊழல்களுக்கு அவரை கேந்திரமாகப் பயன்படுத்தி, இவர்கள் செய்த அட்டேழியங்களினால்தான் இன்றைக்கு அந்த பல்கலைக் கழகம் இப்படி தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் வேறு ஒன்றையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதல்வர் அவர்களை பல்கலைக் கழகத்தின் வேந்தராகக் கொண்டுவரவேண்டும். டில்லி பல்கலைக்கழகத்திலே இன்றைக்கு பிரதமராக இருக்கின்ற மேதகு நரசிம்மராவ் அவர்கள் பல்கலைக் கழக வேந்தராக இருக்கிறார். ஆந்திராவிலே முதல்வராக என்.டி. ராமராவ் அவர்கள் இருந்த போது ஆந்திராவிலே ஒரு பல்கலைக்கழகத்திற்கு அவர் வேந்தராக இருந்தார். நம்முடைய தமிழகத்தில்கூட திண்டுக்கல் வில் காந்திகிராம பல்கலைக் கழகத்திற்கு, இன்றைக்கும் குடியரசுத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் வேந்தராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். எனவே நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கோ, அல்லது வேறு பல்கலைக் கழகத்திற்கோ நம்முடைய முதல்வர் அவர்களை வேந்தராகக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தால் என்ன? அவரைப் போன்றவர்கள் இருந்தால்தான் மிக முக்கிய கேந்திரமான இந்தக் கல்வித் துறை சீர்செய்யப்படும். எனவே இதை இந்த அரசு பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தொடக்கக் கல்வியைப் பற்றி இங்கே பேசிய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். தொடக்கக் கல்வி—ஐந்திலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையாது என்பார்கள். எனவே தொடக்கக் கல்வி சரியாக இருக்கவேண்டும். இப்போது தொடக்கக் கல்வி என்பது முழுக்க முழுக்க வியாபாரமாகிவிட்டது. எனக்குத் தெரிந்த

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

ஒருவர் தன்னுடைய முதல் மகனுக்கு ஒரு மருத்துவமனை வைத்துக் கொடுத்தார். இரண்டாவது மகனுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை வைத்துத் தந்தார். மூன்றாவது மகனுக்கு ஒரு சின்ன எல்.கே.ஜி. பள்ளிக்கூடம் வைத்துத் தந்தார். அந்த இரண்டு பேரையும்விட இன்றைக்கு இந்த எல்.கே.ஜி. பள்ளிக்கூடம் வைத்தவர் இருக்கிறாரே, அவர்தான் மிக வசதியாக வளர்ந்து விட்டார். டாக்டரும் வளரவில்லை. தொழிற்சாலை வைத்துக் கொண்டு இருந்த அவரும் பெரிய வசதி பெற முடியவில்லை ஆனால் இந்த எல்.கே.ஜி. பள்ளி வைத்துக் கொண்டிருந்தாரே அவர் இன்றைக்கு மிக வசதியோடு இருக்கிறார். என்ன காரணம் என்றால், அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு கல்வி வியாபாரமாகி விட்டது. அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு கட்டணங்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். எனவே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கட்டணத்தை நம்முடைய அரசே நிர்ணயிக்கவேண்டும். இவ்வளவுதான் நீங்கள் கட்டணம் பெற வேண்டும் என்று நம்முடைய கல்வித்துறை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கருத்தை அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. இருந்தாலும் ஒருவர் ஒரு நர்சரி பள்ளி ஆரம்பித்து நிறைய சம்பாதிக்கிறார் என்று சொல்லுகிறபோது, அங்கே போட்டிக்கு இடமிருக்கிறது. மற்றவர்கள் நிறைய பேர் ஆரம்பிக்கின்றபோது அந்த போட்டியிலே அந்த நிலைமை ஓரளவிற்கு ஒழுங்கிற்கு வரும் என்பதுதான் இன்றைக்கு இந்தியாவிலே இருக்கின்ற பொருளாதாரத்தையே நாம் சீர்செய்ய வேண்டுமென்கிறபோது இந்தக் கொள்கையைத்தான் நாம் அதிலே ஆதரிக்க முன்வந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே போட்டிக்கு இடமிருக்கிற காரணத்தால் இந்த நிலைமையை சரியாக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-45

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : தொழிற் கல்வியை வளர்க்க வேண்டும் என்ற பெரு நோக்கோடு அரசு தனியாருக்கு தொழில் கல்வியை நடத்த அனுமதி வழங்கி அதன் மூலம் பல தொழிற் கல்விகள் நாட்டிலே இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த தொழிற் கல்விகளிலே நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு உரிய ஒதுக்கீடுகளிலே மட்டும் உரிய ஒதுக்

[திரு செ. கு. தமிழரசன்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

கீட்டைச் செய்து விடுகிறது. ஆனால் அவர்களுடைய கோட்டா இருக்கிறதே அதில் இட ஒதுக்கீடு இல்லை—அது வேறு விஷயம். ஆனாலும்கூட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் ஆனாலும் கூட அவர்களிடமும் அவர்கள் கட்டாயமாக பயிற்சி கட்டணம் பெறுகிறார்கள். பத்தாயிரம் பதினைந்தாயிரம் என்று பெறுகிறார்கள். என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளிலே தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் எம்.பி.சி. மாணவர்களிடமும் அந்தப் பயிற்சிக் கட்டணத்தை பெறக் கூடாது என்று அரசு விதி இருக்கிறது. பல முறை அரசு எச்சரித்து இருக்கிறது. எத்தனையோ எச்சரிக்கைகளை அரசு விட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட அவர்கள் கட்டாயமாக பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் என்று அந்தப் பயிற்சிக் கட்டணத்தைப் பெறுகிறார்கள். பல முறை அரசு உத்தரவிட்டும், எச்சரித்தும் தொடர்ந்து அவர்கள் அப்படியே நடந்து கொண்டிருந்தால் அதன்பிறகு அரசு உத்தரவுகளுக்கு என்ன மரியாதை இருக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்டவர்களுடைய தனியார் தொழில் கல்வியினுடைய அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். . . . (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து சீக்கிரமாக முடியுங்கள். மற்றவர்கள் பேச வேண்டும். பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவது போல் பேசிக் கொண்டே போனால் எப்படி, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. செ.கு. தமிழரசன் : முடித்து விடுகிறேன். தொழில் நுட்ப கல்வியிடத்திலே ஒரு 73 பேர்கள் கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக 34 ரூபாய் ஊதியத்தில் தற்காலிகமாக கூலிகளாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 20 ஆண்டுக்காலமாக 34 ரூபாய்க்கு பணி நிரந்தரம் இல்லாமல் அவர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணியை நிரந்தரம் செய்வதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும்.

விளையாட்டுத் துறைக்காக ஒரு தனி பல்கலைக் கழகத்தையே உருவாக்கலாம் என்று புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் விரும்பினார்கள். அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் மேற்கொண்டார். அதை நம்முடைய அரசு விரைவிலே ஏற்படுத்த வேண்டும். அடுத்ததாக விளையாட்டுத் துறையிலே இருக்கிறார்களே மார்க்கர்கள் அவர்களுக்கு ஒரே சரியாக—அது பல்கலைக் கழகமானாலும்கூட வேறு துறையாக இருந்தாலும்கூட—எல்லோருக்கும் ஒரே சீரான சம்பளத்தை வழங்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். கலைக் கல்லூரிகளை உருவாக்கப்போவதில்லை என்பது நம்முடைய அரசு ஒரு கொள்கையாக வைத்திருக்கிறது

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு செ. கு. தமிழரசன்]

வளர்ந்து வருகிற மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப கலைக் கல்லூரிகள் இல்லை என்றாலும் தொழிற் கல்லூரிகளையாவது நிறையக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியிலே எந்தக் கல்லூரியுமே இல்லாமல் நீண்டக்காலமாக என்னுடைய தொகுதி மக்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே ஏதேனும் ஒரு கல்லூரியை உருவாக்க வேண்டும். பல பள்ளிகளிலே, தலைமை ஆசிரியர்கள் பணி காலியாக இருக்கிறது. அது மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதி. ஆகவே அங்கே அவைகளை நிரப்புவதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கல்வித்துறையின் பெயரிலே மிகுந்த மரியாதைக் கொண்டவர்கள். பேராசிரியர்களிடத்திலே மிகுந்த மரியாதை கொண்டவர்கள். எனவேதான் இம்மாதந்தத்திலேகூட பல கல்விவியாளர்களை அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் நிறைந்த அனுபவம் உள்ளவர்கள். எனவே இந்த கோரிக்கைகளை அன்பு கூர்ந்து பரிசீலித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. எஸ். அன்பழகன்.

*திரு. எஸ். அன்பழகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பிறப்பில், தான் கற்ற கல்வி ஏழு பிறப்பிற்கும் பயன்பட வேண்டும் என்ற திருவள்ளுவரின் வாசகத்தை உண்மையாகக் கொண்டு மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மற்ற எந்த துறைக்கும் இல்லாத அளவுக்கு அனுபவம் வாய்ந்த நமது கல்வி அமைச்சருக்கு ஏறக்குறைய 1,518 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியுள்ளார். மற்ற துறைகளை விட இது சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் துறைக்கு இவ்வளவு நிதியை ஒதுக்கியதில் நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே மட்டுமல்ல, முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர் என்ற முறையிலே நான் சிறப்பாக இன்னொரு வாழ்த்தையும் வரவேற்பையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த கல்வி மானியத்தில் குறிப்பாக விரிவான பள்ளிக் கல்வித் திட்டத்திற்கு 1,200 கோடிக்கு மேலே ஒதுக்கியுள்ளதை வரவேற்க கடமைப்பட்டுள்ளேன். நானெல்லாம் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தபோது பல பள்ளிகளிலே ஓராசிரியர்

[திரு. எஸ். அன்பழகன்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

என்று இருக்கும்போது, அவர்கள் சம்பளம் வாங்க நகரத்திற்கு செல்லும்போது பள்ளியை மூடிவிட்டுத்தான் செல்ல வேண்டும். அல்லது பக்கத்தல் இருக்கும் பள்ளிகளுக்கு சென்று ஒரு ஆசிரியரை அழைத்து வந்து விட்டு விட்டுத்தான் செல்ல வேண்டும்.
பிற்பகல் 12-50

அப்படி ஒரு நிலை இருக்கிற நேரத்திலே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஏறத்தாழ 459 ஓராசிரியர் பள்ளிகளை ஈராசிரியர் பள்ளிகளாக ஆக்கி அந்த பெரும் குறையை நிவர்த்தி செய்ததற்கு நான் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த ஆண்டு 1,400 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 20 உயர் நிலைப் பள்ளிகள் தொடங்குதல், 10 மேல்நிலைப் பள்ளிகள், 64 பள்ளிகளுக்கு புதிய கட்டிடங்கள், 1,375 பள்ளிகளுக்கு கூடுதல் வசதிகள் இப்படி பல நன்மைகளை இந்த மானியத்தில் செய்திருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது ஆகும். அதுமட்டுமல்லாமல் முழு அளவு எழுத்தறிவு திட்டத்தை மேலும் 11 மாவட்டங்களுக்கு விரிவுபடுத்துகின்ற நேரத்திலே அதில் என்னுடைய சேலம் மாவட்டம் அடங்கியிருப்பதை வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநில பள்ளி சாரா கல்வித் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு இதுவரை உதவி செய்யாத நேரத்திலும் துணிந்து மாநில அரசே ஏற்று நடத்தும் என்ற அறிவிப்பை புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிவித்தது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது ஆகும். அன்று நகரத்தை தேடி பொதுமக்களும் படித்தவர்களும் நூலகத்திற்குச் செல்வார்கள். ஆனால் இன்று நூலகம் கிராமத்திற்கு செல்ல வேண்டிய ஒரு நிலையை உருவாக்கியவர் நம் முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள். அந்த அளவிற்கு 5,000 மக்களுக்கு மேல் உள்ள கிராமங்களுக்கு ஒரு நூலகத்தை உருவாக்கி அந்த மக்கள் கல்வி அறிவு பெற வாய்ப்பளித்த புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலைநாடுகளில் குழந்தைகளுக்கு என்று அறிவியல் நூலகம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதைப்போல இங்கு வட்ட அளவில் இல்லை என்றாலும் மாவட்ட அளவிலே குழந்தைகளுக்கு என்று ஒரு அறிவியல் நூலகத்தைக் கொண்டுவர இந்த நேரத்தில் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட ஆசிரியர் பயிற்சி கல்வி மையங்கள் 14 மையங்கள்தான் சிறப்பாக செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன. இன்னும் 6 மையங்கள் சிறப்பாக செயல்பட அமைச்சர் அவர்கள் முழு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் கல்லூரிக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்திலே கலைக் கல்வியை அஞ்சல் மூலம் பெற்றுக்

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு எஸ். அன்பழகன்]

கொள்ள பல அஞ்சல் கல்வி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. எனவே வருங்காலத்தில் தொழிற் கல்வி தொடங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி பல வசதிகள் கல்வி மானியத்திற்குச் செய்தாலும் என்னுடைய தொகுதியிலே சில கோரிக்கைகளை நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே நாமக்கல் ஒன்றியத்திலே தளிகை நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்க 1986 ஆம் ஆண்டு 5 ஏக்கர் நிலம் நன்கொடையாக பெறப் பட்டும் 1989ஆம் ஆண்டு 60,000 ரூபாய் கட்டியும் நாங்கள் பல காலம் கஷ்டப்பட்டு வேண்டியும் இன்னும் கிடைக்க வில்லை. கடந்த ஆண்டு அதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் நின்று போய்விட்டது. இந்த ஆண்டாவது நல்ல மனம் படைத்த நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியாவது புரட்சித் தலைவி அவர்களிடம் சொல்லி, அந்த ஒரு பள்ளியையாவது எங்களுடைய தொகுதிக்கு தரவேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாமக்கல் தெற்கு ஆண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளியிலே, அடிக்கடி அரசு பொது நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. அரசு பொதுத் தேர்வு நடைபெற இருப்பதால் பள்ளிக்கு விடுமுறை விடவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே அங்கு ஒரு கலையரங்கம் கட்டி நீண்டநாள் ஆசையை நிறைவேற்று மாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஆகும் செலவுத் தொகையை 50 சதவிகிதம் பொதுமக்களும், பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகமும் தர தயாராக இருக்கிறார்கள். அதை பெற்றுத் தர நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்ற உறுதியை இந்தச் சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த கலையரங்கம் கட்டுவதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாமக்கல் வடக்கு மேல்நிலைப் பள்ளியிலே பழுதடைந்து பூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ள அறிவியல் ஆய்வுக் கூடத்தையும் வகுப்பு அறையையும் திறந்து வைத்து, வரும் கல்வியாண்டிலாவது அது செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாமக்கல் பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி தொடங்கி 50 ஆண்டுகள் ஆவதால் பொன்விழா சிறப்பாக கொண்டாட அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும். அதற்கும் பல புதிய கட்டிடங்கள் கட்டித்தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு எஸ். அன்பழகன்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

எனது தொகுதியிலே உள்ள அறிஞர் அண்ணா அரசினர் ஆண்கள் கலைக் கல்லூரி தொடங்கி 25 ஆண்டுகள் இந்த ஆண்டோடு முடிந்துவிட்டன. அங்கு முதுகலை பட்டப் படிப்புகள், எம்.காம்., எம்.ஏ. (எக்கனாமிக்ஸ்), எம்.பி.ஏ. போன்ற படிப்புகளை 25-வது ஆண்டு வெள்ளிவிழா ஆண்டின் நினைவாக அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் தொகுதிக்கு தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் அரசு பெண்கள் கலைக் கல்லூரி தொடங்கி வரும் ஆண்டோடு 25 ஆண்டுகள் ஆகிறது அதற்கும் எம்.எஸ்ஸி (மேத்தமெட்டிக்ஸ்), எம். எஸ்ஸி, (பாட்டனி), எம்.ஏ. (வரலாறு) போன்ற மேல்படிப்பு பட்ட வகுப்புகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பி.காம்., பி.ஏ. (எக்கனாமிக்ஸ்) என்ற பட்ட வகுப்பையும் தொடங்க அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல சில ஆண்டுகளாக அந்தக் கல்லூரியைச் சுற்றியும், அங்குள்ள விடுதியைச் சுற்றியும் சுற்றுச் சுவர் இல்லாத தால் பெண்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே சுற்றுச் சுவர் எழுப்ப ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-55

அங்கு பல ஆண்டுகளாக காலியாக உள்ள வேதியல் துறை, தாவரவியல் துறை, இயற்பியல் துறை, தமிழ்த் துறை, ஆங்கிலத் துறை போன்ற துறைகளில் பேராசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த இடங்களை நீங்கள் நிரப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கை ஒரு பொறியியல் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்பது. நாமக்கல்லைச் சுற்றியுள்ள எந்த ஒரு இடத்திலும் பொறியியல் கல்லூரி இல்லாத காரணத்தால் நாமக்கல்லுக்கு ஒரு பொறியியல் கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய இந்த 'ட்ரிதயாங்கிள்' என்று சொல்லுவார்களே, இந்த மூன்றும் ஒற்றுமையாக சிறப்பாகச் செயல்பட்டால்தான் கல்வியின் தரம் உயரும். எனவே பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகத்தை அடிக்கடி கூட்டி இந்தச் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அரசுக்கு மற்ற துறைகளைவிட கல்வித்துறை சிறப்பாக, ஒளி விளக்காகத் திகழ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சேலம் மாவட்டம் அமைந்து 200 ஆண்டுகள் ஆவதால் அந்த 200-வது ஆண்டு நினைவாக மாண்புமிகு கல்வி

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எஸ். அன்பழகன்]

அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் கொண்டு
ரே வேண்டுமென்று கேட்டு, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்
தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி. விடைபெறுகிறேன்.
வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திருமதி
ஜெ. லோகம்மாள்

திருமதி ஜெ. லோகம்மாள்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத்
துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியக்
கோரிக்கையில் பேச வாய்ப்பளித்தத் தங்களுக்கு நன்றி கூறி,
வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே கல்விக் கண் திறந்து ஏழை எளிய மக்கள்
கல்வி கற்க பெருந்தலைவர் காமராஜர் ஆற்றிய தொண்டினை
இந்த மாமன்றம் நன்கு அறியும். பின்னர் புரட்சித் தலைவர்
எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் கல்விக்காக பெரிதும் உழைத்தார்கள்.
அதன் பின்பு ஆட்சிக்கு வந்த தி.மு.க. அரசு தனது ஆட்சிக் காலத்
தில் கல்வி வளர்ச்சிக்கு கேடு விளைவிக்கும் வகையில் 1990-91
ஆம் ஆண்டு முதல் புதிதாக மேல்நிலை பிரிவுகளை ஆரம்பித்த
பள்ளிகளுக்கு முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் அரசு மானி
யம் கேட்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையை விதித்தது. அரசு
ஆணை 869, கல்வித் துறை, நாள் 26-6-1990-ல் 10 உயர்
நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்திக்
கொள்ளவும் அப்பள்ளிகள் முதல் 3 ஆண்டுகளுக்கு மேல்நிலைப்
பள்ளிகளாக உயர்த்த ஆகும் செலவு முழுவதும் நிர்வாகத்தின
ரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். என்றும் உத்தரவிடப்
பட்டுள்ளது. ஆனால் அரசு ஆணை பிறப்பித்த 10 பள்ளி
களில் இரண்டு பள்ளிகள் — பி.எம். ஓர்ணலாஸ் உயர்நிலைப்
பள்ளி. தூத்துக்குடி சிதம்பரனார் மாவட்டம், ஸ்ரீ தண்ட
பாணி உயர்நிலைப்பள்ளி, கண்டிரமாளிக்கம், பசும்பொன்
முத்துராமலிங்கத்தேவர் மாவட்டம் — மேல்நிலைப் வகுப்புகள்
துவக்க முன் வரவில்லை. அவ்வாறு மேல்நிலை வகுப்புகள்
தொடங்க முன்வராத காரணம் காட்டி அந்த இரண்டு
பள்ளிகளுக்குப் பதிலாக எனது லால்குடி தொகுதியில் உள்ள
விரகாலூர் செயிண்ட் பீட்டர்ஸ் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு அரசு
ஆணை எண். 869, கல்வித் துறை, நாள் 26-6-1990-ன்படி
மேல்நிலை வகுப்புகள் தொடங்க நிர்வாகத்தினர் விண்ணப்
பித்து, பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரும் தனது 24-8-1990-ஆம்
கேதி கடிதத்தில் அவ்வாறே பரிந்துரை செய்தார். ஆனால்
லால்குடி வட்டம் விரகாலூர் செயிண்ட் பீட்டர்ஸ் உயர்நிலைப்
பள்ளிக்கு அளிக்கப்பட்ட அரசு ஆணை 1276, கல்வித் துறை,
நாள் 11-9-1990-ல் இப்பள்ளியில் மேல்நிலை வகுப்புகள்
தொடங்கி நடத்துவதற்கு எப்போதும் அரசு மானியம் வழங்
கப்படமாட்டாது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மிகவும் பின்
தங்கிய கிராமப்புற ஏழை எளிய மக்கள் வாழும் விரகாலூரில்

[திருமதி ஜெ. லோகம்மாள்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

11—9—1990 நாளிட்ட அரசு ஆணை கிடைத்தவுடன் செயின்ட் பீட்டர்ஸ் உயர்நிலைப் பள்ளியில் 21—9—1990 முதல் மேல்நிலை வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இவ்வாண்டு முதல் 12ஆம் வகுப்பிற்கான அரசுத் தேர்வுக்கு மாணவர்கள் அனுப்பப்படுகின்றனர். இப்பள்ளி மிகவும் சிரமப்பட்டு நிதி நெருக்கடியான நிலையில் ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் அளித்து ஏழை எளிய மாணவர்களுக்கு தரமான கல்வியை அளித்து வருகிறது. இப்பள்ளிக்கு அரசு மானியம் அளிக்கப்படாததால் பள்ளி மூடப்படும் நிலையிலிருக்கிறது என்பதையுமிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக அந்தத் தொகுதியானது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில், அங்கே சாராயத் தொழில் பேட்டை நடத்தப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளியை மூடிவிட்டால் அந்த மாணவ மாணவிகள் எல்லாம் சாராயத் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு வழி வகுக்கப்படும் என்பதையும் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களே, முந்திய தி.மு.க. அரசு பள்ளிகளுக்கு அரசு மானியம் வழங்குவது பற்றி பிறப்பித்த ஆணைகளில் உள்ள முரண்பாடுகளை உங்கள் மேலான கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். 1990-91 ஆம் கல்வி ஆண்டில் புதிதாக மேல்நிலைப் பிரிவுகளை ஆரம்பித்து நடத்த அனுமதிக்கப்பட்ட 14 பள்ளிகளில், 12 பள்ளிகளுக்கு, முதல் 3 வருடங்களுக்கு மட்டும் மேல்நிலைப் பிரிவு வகுப்பு நடத்த அரசு மானியம் கேட்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மீதமுள்ள 2 பள்ளிகளுக்கு மட்டும், என்னுடைய தொகுதி விரகாலூர், செயின்ட் பீட்டர்ஸ் உயர்நிலைப் பள்ளி உட்பட, மேல்நிலைப் பிரிவு வகுப்புகள் நடத்த எக்காலத்திற்கும், காலவரையறையின்றி அரசு மானியம் கோரக்கூடாது என்ற புதிய நிபந்தனையை விதித்துள்ளது. இவ்வாறு முந்திய தி.மு.க. அரசு பிறப்பித்த அரசு ஆணை எண் 1276, கல்வித் துறை, 11—9—1990 தேதியிட்ட ஆணை நீதி, நியாயத்திற்குப் புறம்பானது. இந்தக் குறைபாடுகளும் முரண்பாடுகளும் நிறைந்த முந்திய தி.மு.க. அரசினர் ஆணையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி ஆட்சி தூக்கி எறிய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பிற்பகல் 1-00

எனவே, பாதிக்கப்பட்ட லால்குடி வட்டம், விரகாலூர் செயின்ட் பீட்டர்ஸ் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கும் அதே கல்வி ஆண்டில் வழங்கிய முதல் 3 ஆண்டுகளுக்கு மட்டும், அரசு மானியம் கோரக் கூடாது என்ற நிபந்தனையுடன் புதிய ஆணையை வழங்கும் படி இப்போது அட்சிப் பீடத்தில் ஆமர்த்துள்ள மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி ஆட்சியை அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி ஜெ. லோகாம்பாள்]

குழுளர், வெள்ளலூர் பள்ளிகளுக்கு தையல் மிஷின் கொடுத்து 3 வருடம் ஆகிறது. அதற்கு ஆசிரியர்கள் நியமனம் இதுவரை செய்யப்படாததால் தையல் இயந்திரம் துருப்பிடித்துள்ளது. ஆகவே உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, மற்றொரு கருத்தையும் இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். கல்விக்கு அரசு மானியம் வழங்கவில்லை என்றால் கல்வி வியாபாரப் பொருளாக மாறக்கூடிய அபாயத்துடன் கல்வியின் தரமும் குறைந்துவிடும். ஏற்கனவே ஆங்கில நர்சரி பள்ளிகள் பச்சிளங் குழந்தைகளைச் சேர்க்க ஆயிரக்கணக்கில் கட்டணம் வசூலிக்கின்றனர். எனவே அரசு மானியம் மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் நிறுத்தப்பட்டால் ஏழை எளிய மக்கள் கல்வி அறிவு பெறாத நிலை வரக்கூடும். தவிரவும் புதிதாகப் பள்ளிகள் துவங்க அரசு மானியம் எப்போதும் வழங்கப்படமாட்டாது என்று முந்தைய தி.மு.க. அரசு அறிவிக்கவும் இல்லை. அது குறித்த நிர்வாக ஆணையை தி.மு.க. அரசு வெளியிடவில்லை. எந்தவித நிர்வாக ஆணையும் வழங்காமல் புதிதாகப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பிரிவு வகுப்புகள் தொடங்கும் அனுமதி அளிக்கும்போது மட்டும் அரசு மானியம் எப்போதும் காலவரம்பின்றி கோரக்கூடாது என்ற நிபந்தனை விதிப்பது அநீதியானது. முந்தைய தி.மு.க. அரசின் அநீதியான இந்த உத்திரவை டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உடனடியாக மறுபரிசீலனை செய்து புதிதாக பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பிரிவு வகுப்புகள் ஆரம்பிக்க அரசு மானியம் வழங்க உத்திரவிடும்படி அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய லால்குடி தொகுதியிலே பெண்களுக்கு என்று தனியான கல்லூரியோ ஆண்களுக்கென்று தனியான கல்லூரியோ இல்லை. ஒரு கல்லூரி கூட இல்லாத சூழ்நிலையில் மாணவர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு கல்வியில் பின்தங்கிய ஏரியாவாக இருப்பதால் அங்கே லால்குடியில் அரசினர் ஆண்கள் கல்லூரி அல்லது பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அரசு துவங்குவதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

என்னுடைய லால்குடி தொகுதியில் மிகவும் குக்கிராமமாக இருக்கக்கூடிய சிறுகளப்பூர் கிராமத்தில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி புதிதாக துவக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு போதுமான இடவசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. தற்போது பள்ளி நடந்துவரும் கட்டிடம் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. எனவே அதனை உடனடியாக பழுது பார்த்து மாணவர்கள் அபாயம் இல்லாமல் கல்வி பயில்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி. ஜெ. லோகாம்பாள்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

மேற்படி சிறுகளப்பூர் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு அருகாமையிலுள்ள கோவில் நிலத்தை பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு உத்தரவிடும் படி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சியை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த கோவில் நிலத்திற்குப் பதிலாக அந்த கிராம பொதுமக்கள் வேறொரு நிலத்தை ஈடாகக் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

லால்குடி அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு போதிய இடவசதி இல்லாமல் மாணவர்கள் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கு நடுவில் நெடுஞ்சாலை ரோடு இருக்கிறது. அந்த நெடுஞ்சாலை ரோடில் அதிக ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. 2 குழந்தைகள் கூட அடிப்பட்டு இறந்துவிட்டார்கள். ஆகவே அந்த நெடுஞ்சாலை ரோடில் வேகத் தடுப்பு அமைத்து குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரை வேகத் தடுப்பு போடப்படவில்லை. உடனடியாக லால்குடி அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு அருகாமையிலுள்ள நெடுஞ்சாலையில் வேகத்தடுப்பு போட ஆவன செய்யுமாறு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களையும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

5. விதி 110-ன் கீழ் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் அறிக்கை தமிழ்நாட்டில் குடிநீர்ப்பற்றாக்குறையைப் போக்க அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை விதி 110-ன் கீழ் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேரவைக்கு இப்போது ஓர் அறிக்கையை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. அழகு^{து} திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் அனைத்து மக்களுக்கும், போதிய நிரந்தரமான அளவில் பாதுகாக்கப் பட்ட குடிநீர் வழங்கும் பணிக்கு, தமிழக அரசு, பெருமளவில் முன்னுரிமை அளித்து வருகிறது. இதற்காக, தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியமும், சென்னைப் பெருநகர் குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் கழிவுநீர் அகற்று வாரியமும், பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றன.

சென்னைக் குடிநீர் வாரியம் கீழ்க்கண்ட இரண்டு பெரிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதன்மூலம், இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயன்று வருகிறது.

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. அழகு திருநாவுக்கரசு]

(அ) உலக வங்கியின் உதவியுடன் சென்னைக் குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் சுகாதாரத் திட்டம் ;

(ஆ) கிருஷ்ணா குடிநீர்த் திட்டத்தின்கீழ் சென்னைக்குக் குடிநீர் விநியோகிக்கும் திட்டம்.

இந்த ஆண்டு பருவமழை நல்லமுறையில் பெய்துள்ளதால், சென்னைக்கும் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புற இடங்களுக்கும் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இல்லை. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், வில்லிவாக்கம் தொகுதியைச் சேர்ந்த கே.கே. நகரில், தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. நீரேற்றுக் குழாய்கள் புதிதாக அமைத்துச் செயல்படுத்தப்படும்போது ஆங்காங்கு, சிறு சீரமைப்புக்கள் தேவைப்படும். அவ்வாறு, நீரேற்றுக் குழாய்கள் சீரமைக்கப்படுவதால் தற்காலிகமாகத் தடை ஏற்பட்டுள்ளது. இச்சீரமைப்புப் பணிக்குப் பின்னர், குடிநீர் வழங்குவதில் தடை எதுவும் ஏற்படாது. தமிழ்நாட்டில் நகர வளர்ச்சி அதிவேகமாக உள்ளதால் குடிநீர் தேவையும் மிக அதிகமாக உள்ளது. நகரப் பகுதிகளில் குடிநீர் திட்டப் பணிகள், கடன் மற்றும் நிதி உதவி அடிப்படையில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

பிற்பகல் 1-05

1991-92-ஆம் ஆண்டில், 12 நகரக் குடிநீர்த் திட்டங்கள் (புதியவை மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்) முடிக்கப்பட்டுப் பொது மக்களின் பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள 756 நகரங்களில், 466 நகரங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், 170 நகரங்களில், குடிநீர் வழங்குவதற்கான பணிகள் முன்னேற்றத்தில் உள்ளன. எஞ்சிய 120 நகரங்களில் உள்ள குடிநீர் மற்றும் உபயோகம் ஆகியவை ஆராயப்பட்டு வருகின்றன.

1992-93-ஆம் ஆண்டில், ரூபாய் 31.80 கோடி செலவில், 6 நகராட்சிகள் மற்றும் 11 நகரப் பேரூராட்சிகளில், குடிநீர்த் திட்டங்கள் முடிக்கப்பட்டுப் பயனுக்குக் கொண்டு வருவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், வெவ்வேறு அளவுகளில் குடிநீர்த் திட்டங்களை ஆய்வு செய்து, உருவாக்கி, நிறைவேற்றி வருகிறது. 29-2-1992-இல் எடுக்கப்பட்ட கணக்கெடுப்பின்படி, தமிழக ஊரகக் குடியிருப்புகளின் குடிநீர் வசதி நிலை பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

[திரு. அழகு திருநாவுக்கரசு] [1992 ஏப்ரல் 1]

1. முழுமையான குடிநீர் வசதி பெற்ற குடியிருப்புக்கள்.	34,882
2. பகுதி அளவு குடிநீர் வசதி பெற்ற குடியிருப்புக்கள்.	40,876
3. குடிநீர் வசதியற்ற குடியிருப்புக்கள் ..	22
மொத்தம் ..	75,780

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள், தாம் பதவியேற்றதும் பிறப்பித்த உத்தரவின்படி, குடிநீர் வசதி பெறாத 1,418 ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் குடியிருப்புக்களுக்கு, 31-12-1991-க்குள் குடிநீர் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1991-92 ஆம் ஆண்டில், குடிநீர் வசதி இல்லாத மற்றும் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை உள்ள 4,329 குடியிருப்புக்களுக்கு, ரூபாய் 65 கோடி செலவில், முழுமையான அளவில் குடிநீர் வசதி அளிக்கப்பட்டது.

1992-93 ஆம் ஆண்டில், 3,653 குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை உள்ள குடியிருப்புக்களுக்கு, ரூபாய் 60.19 கோடி செலவில், குடிநீர் வசதி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

குடிநீர் வசதி அறவே இல்லாத குடியிருப்புக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குவதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டு, பின்னர், குறைந்த அளவு குடிநீர் வசதி உள்ள குடியிருப்புக்களுக்கு, அவ்வப்போது நிலவும் குடிநீர் வசதிகளைக் கருத்தில் கொண்டு, திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், உலக வங்கி உதவியுடன் குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் துப்புரவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. கோயம்புத்தூர், மதுரை மற்றும் சேலம் ஆகிய பெரு நகரங்களுக்குக் குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், 75 சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகரங்களுக்கான குடிநீர்த் திட்டம், 740 வழியோர கிராமங்களுக்கு மொத்தக் குடிநீர் வழங்கும் பணி மற்றும் 14 நகரங்களுக்கு குறைந்த செலவில் கழிப்பறை அமைக்கும் பணிகள், ரூபாய் 321.86 கோடி மதிப்பீட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

உலக வங்கித் திட்டத்தின்கீழ், இதுநாள்வரை, 34 நகரங்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1992 ஏப்ரல் 1]

[திரு. அழகு திருநாவுக்கரசு]

1992-93 ஆம் ஆண்டு, ரூபாய் 132 கோடி செலவில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 132.72 கோடி.

மாண்புமிகு திரு. அழகு திருநாவுக்கரசு : 132.72 கோடி செலவில் 14 நகரங்களில் குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்.

வறட்சியின் காரணமாக, குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை இருப்பதாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள பகுதிகள் அனைத்திற்கும் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுமாறு, மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டுள்ளார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

1. ஏற்கெனவே செயலாக்கத்தில் உள்ள குடிநீர்த் திட்டங்களை முறையாகச் செயல்படுத்த வேண்டும்;

2. தற்போது முன்னேற்ற நிலையில் உள்ள குடிநீர்த் திட்டங்களை துரிதப்படுத்தி விரைவாக நிறைவேற்ற வேண்டும்;

3. கை இறைப்பான்கள், விசை இறைப்பான்கள் ஆகியவற்றைப் பழுதுபார்த்துத் தயார் நிலையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்;

4. குடிநீர்த் திட்டங்களைப் பழுதுபார்ப்பதற்குத் தேவைப்படுகிற உதிரி பாகங்களை உபரியாக வாங்கி, பழுதுபார்ப்பவரையும் தயார் நிலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்;

5. தேவையான இடங்களுக்கு, லாரிகள் மூலம், குடிநீர் வழங்க வேண்டும்.

வறட்சி நிவாரணத்தின்கீழ், புதிய ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள், திறந்த வெளிக்கிணறுகள், உறைக்கிணறுகள் அமைப்பதற்கும், கிணறுகளைத் தூர்வாரி ஆழப்படுத்துவதற்கும், புதிய குழாய்கள் அமைப்பதற்கும், லாரிகள் மூலம் குடிநீர் வழங்குவதற்கும், தமிழக அரசு, ரூபாய் 6.72 கோடி அனுமதி அளித்துள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைச் சமாளித்துப் போதுமான குடிநீர் வழங்குவதற்கு வேண்டிய அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் போர்க்கால அடிப்படையில் இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

4. மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93, விவாதமும்
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 17—கல்வி—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; திருமதி க. பழனியம்மாள்.

பிற்பகல் 1.10

திருமதி க. பழனியம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு வெல்ஃபேர் ஸ்டேட் என்றால் அதில் எந்தெந்த அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அத்தனை அம்சங்களுக்கும் இன்றைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒரு நல்லாட்சியை நடத்தி வருகின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சியிலே இன்று கல்விக்காக 1,517.78 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள்.

கல்வி என்பது ஒரு நாட்டின் செல்வமாகக் கருதப்படுகிறது. அது ஒரு மனிதனுடைய கண் போன்று காக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அந்தக் கல்விக்காக இவ்வளவு பெரும் தொகையை நம்முடைய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருப்பது நம் அனைவராலும் பாராட்டப் பட வேண்டிய ஒன்று. Education என்ற சொல்லையே எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட அதை நீங்கள் பார்க்கலாம்; ஆங்கில மொழியிலே சொல்லப்படுகின்ற உயிர் எழுத்துக்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற Vowels அவை 5-ம் அதிலே அடங்கி இருக்கிறது. இதன் மூலமாகவே கல்வி என்பது ஒரு நாட்டிலே எவ்வாறு போற்றப்பட வேண்டும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வளவு பெரிய தொகை ஒதுக்கி கல்வியைக் கண்காணிக்கின்ற இந்த நேரத்திலே கல்வியினுடைய தரம் எப்படியிருக்கிறது என்பதையும் நாம் சற்றுக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

கல்வி என்ற இந்தத் துறையை நாம் எடுத்துக் கொண்டால், etymologically அதாவது மொழி இயல் என்று சொல்லப்படும்தொழுது 'to educate' என்பதற்கு 'to drawout' என்று பொருள். அதைத் தமிழிலே பார்த்தோம் என்று சொன்னாலும் கூட கல்வி என்ற சொல்லுக்கு தோண்டி எடுத்தல் என்ற பொருள்தான் இருக்கிறது. எனவே, கல்வி என்பது ஒரு மாணவனிடத்திலே இருக்கின்ற அனனுடைய பல திறமைகளை வெளிக்கொண்டு வருவதற்

1992 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி க. பழனியம்மாள்]

காக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே கல்வியினுடைய தரத்தைப் பார்த்தால் அந்த அளவிற்கு உயர்த்தப்படவில்லை; உயர்ந்திருக்கவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது.

இந்தப் பொதுக் கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்குத் தொடக்கக் கல்வி, எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் செகண்டரி எஜுகேஷன்; பள்ளிக் கல்வி; காலேஜியேட் எஜுகேஷன்—கல்லூரிக் கல்வி மற்றும் தொழில் கல்வி—புரொஃபஷனல் கோர்சஸ் என்று இருக்கின்றன.

இன்றைக்குத் தொடக்கக் கல்வியினுடைய தரத்தைப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் தொடக்கக் கல்விதான் ஒரு பேசிக் எஜுகேஷன். தொடக்கக் கல்வி நல்லமுறையிலே அமைந்தால்தான் அதற்குமேல் மாணவர்கள் படிக்கின்ற மற்ற கல்வி நன்றாக அமைய முடியும். ஆகவே ஒரு ஃபவுண்டேஷன் கல்வி என்ற கட்டிடத்திற்கு ஒரு பவுண்டேஷனாக அமைவது இந்தத் தொடக்கக் கல்வியாகும். எனவேதான் நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தத் தொடக்கக் கல்விக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை இன்றைக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையிலே அங்கே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்கள் சமூக உணர்வோடும், சமூகப் பொறுப்புடனும் கடமையாற்றி இந்தத் தொடக்கக் கல்வியை நல்ல நிலையிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வியின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று பேசப்படும் பொழுதெல்லாம் இன்றைக்கு உயர் கல்வியிலே இருக்கின்றவர்கள் பள்ளிக் கல்வியிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களையும், பள்ளிக் கல்வித் துறையிலே இருக்கின்றவர்கள் தொடக்கப் பள்ளியிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களையும் குறை கூறும் ஒரு நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் அப்படி இல்லாமல் ஒரு நல்ல சமுதாயப் பார்வையோடு அவர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி விவாதித்து இந்தக் கல்வியின் நிலைமையைத் தொடக்கக் கல்வியாகட்டும், பள்ளிக் கல்வியாகட்டும், உயர் கல்வியாகட்டும், எப்படிப் போதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை அறிந்து கொள்வதற்காக அவர்களுக்குள்ளே ஒரு இன்டர் ஆக்ஷன் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குள்ளே ஒரு ஊலந்துரையாடல் ஏற்படுத்தி அந்தக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அவர்கள் பாடுபட வேண்டும்.

இத்தகைய ஒரு வாய்ப்பை நம்முடைய அரசிலே நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி க. பழனியம்மாள்]

[1992 ஏப்ரல் 1]

அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தத் தொடக்கக் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக ஒரு மெஷினரி 'உருவாக்கப்பட்டு அதைக் கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று' என்னுடைய ஆலோசனையாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு செகண்டரி எஜுகேஷனை எடுத்துக் கொண்டால், பள்ளிக் கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு Vocational courses அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டில்தான் இதற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதையும் ஒரு குழுவை அமைத்து அந்த Vocational courses க்காக வாங்கப் படுகின்ற சாதனங்கள் நல்லமுறையிலே பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா, அந்தக் கல்வி நல்ல முறையில் போதிக்கப்படுகின்றதா என்பதை ஒரு குழு அமைத்துக் கண்காணிக்க வேண்டும்.

பிற்பகல் 1-15

அடுத்து, கல்லூரிக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், அது பல்கலைக் கழகங்களைச் சார்ந்துள்ளது. ஆனால், இன்றைக்கு பல்கலைக் கழகங்களைப் பார்த்தால், அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அவை ஒரேமாதிரியான நாம்மை பின்பற்றுவதில்லை, உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகத்திலேயும் ஒவ்வொரு சிஸ்டம் ஒர்க்லோடு—வைத்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற பல விஷயங்கள் வேறுபட்டிருக்கிறது, ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கும் இன்னொரு பல்கலைக் கழகத்திற்கும். இதையெல்லாம் ஒரே சீராகக் கொண்டு வரவேண்டும்.

இன்றைக்கு, கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றால், அதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது மூன்று அம்சங்கள். ஒன்று 'சிலபஸ்' பாடத் திட்டம்; அடுத்தது மெத்தாட் ஆப் டிச்சிங்—பாடம் பயிற்றுவிக்கும் முறை; மூன்றாவது எக்ஸாமினேஷன்—தேர்வு, இந்த மூன்றும் நல்ல முறையிலே அமைந்து, கோ-ஆர்டினைட் செய்யப்பட்டால்தான், கல்வியினுடைய தரம் உயர்த்தப்படும். இன்றைக்குப் பாடத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அது பல காலங்களுக்கு முன்னாலே உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பாடத் திட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற பாடத் திட்டம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், மனிதனுடைய அன்றாடப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழி வகுத்துத் தருகிற ஒரு அறிவைத் தருகிற பாடத் திட்டமாக இருந்தால்தான் மாணவர்களுக்கு அது பயன்படும் முறையிலே அமையும். இந்த நேரத்திலே, நான் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்

1992 ஏப்ரல் 1] [திருமதி க. பழனியம்மாள்]

களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1989-90 ஆம் வருடம் என்று நினைக்கிறேன், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இதற்காக ஒரு கருத்தரங்கம் நடத்தப்பட்டது. அதாவது Convention on curriculum Development என்ற ஒரு கருத்தரங்கம் நடத்தப்பட்டது, அதிலே பல நல்ல முடிவுகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டன. அதிலே ஒன்று Subject Council என்பது. அந்தமாதிரியான திட்டங்களை யெல்லாம் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்து, இன்றைய நடைமுறைக்கு ஏற்றவாறு பாடத் திட்டத்தை மாற்றியமைத்தால், இன்றைய கல்வி பயனுள்ள கல்வியாக இருக்கும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே, Paper on General Knowledge பொது அறிவைச் சோதிக்கக்கூடிய முறையிலே ஒரு பேப்பர் இன்றைக்கு 'இன்ட்ரட்யூஸ்', செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன், இது வரவேற்கத் தகுந்த அம்சம் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, அடுத்ததாக பயிற்றுவிக்கும் முறையை எடுத்துக் கொண்டாலுங்கூட இன்னும் பழங்கால முறையையேதான் நாம் பயன்படுத்தி வருகிறோம். Lecture Method என்பதைப் பயன்படுத்தி, மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து வருகிறோம். ஆனால், அதையே Discussion Method என்ற முறையில், ஒரு வருக்கொருவர் கலந்துரையாடி படிக்கும் முறையைக் கொண்டு வந்தால், கல்வியானது நல்லமுறையிலே அமையும்.

இங்கே நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரகூட, பாடத்திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது, கோவையிலே ஒரு கல்லூரியிலே பேசி இருக்கிறார். நம்முடைய பாடத்திட்டத்தை மாற்றி அமைக்கும்போது, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்வுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற திட்டங்களை, நம்முடைய எம்.ஏ., எம்.எஸ்.சி. பாடத் திட்டங்களுடன் இணைத்துவிடுகிற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற பேசியிருக்கிறார். (மணியடிக்கப்பெற்றது) அந்த முறையையெல்லாம் நாம் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்தால்—இன்றைக்கு நாம் எல்லோரும் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்; நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்.-க்கு நிறைய பேர் வருவதில்லை என்று நாம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே இந்த மாதிரியான மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தால்—அவற்றை சிறப்பான முறையிலே மாற்ற முடியுமென்ற நம்பிக்கை நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி க. பழனியம்மாள்]

Examination என்று எடுத்துக் கொண்டா
லுங்கூட, அதை முக்கியம் மாற்றியமைக்க வேண்டிய கட்
டாயத்திலே இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.
இன்றைக்கு, பழைய தேர்வு முறைகளையே நாம் பின்பற்றி
வருகிறோம். ஆனால், வளர்ந்துவிட்ட இன்றைய சமுதா
யத்திலே, மாணவர்கள் பேங்க் எக்ஸாமினேஷன்ஸ் செல்
கிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற பல தேர்வு
களுக்குச் செல்கிறார்கள், இன்றைக்கு நம்முடைய
Cerebral Education இதிலே இருக்கிற தேர்வுத்
தாளுக்கும். Competitive Examination அதிலே இருக்
கிற தேர்வுத் தாளுக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் இருக்
கின்றன. இவற்றை ஒரே மாதிரியாக ஓரளவுக்காவது
இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக் கொண்டோமேயானால், அவர்
களுக்கு மிகுந்த பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதுவுமில்லா
மல், இப்போது, நம் ஆசிரியர்களுக்கிடையேயும், மாண
வர்களுக்கிடையேயும், பெற்றோர்களுக்கிடையேயும், ஒரு
'attitude'—ஒரு எண்ணத்தைப் பார்ச்
கிறோம். அவர்கள் எல்லோருமே சயன்ஸ் பாடங்களைத்
தான் படிக்க வேண்டும், அவர்கள் டாக்டர்களாக ஆக
வேண்டும், அல்லது என்ஜினியர்களாக ஆக வேண்டும்
என்று முதல் குரூப்பிலே சேரவேண்டும் என்ற மனநிலையைப்
பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், நாம் அவர்களுக்கு அறி
வுறுத்த வேண்டும், ஹுமானிடீஸ் என்று சொல்லப்படு
கின்ற சமூக அறிவியல் பாடங்களையும் மாணவர்கள் படிக்க
ஊக்குவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், சமூக அறிவியல்
பாடங்களை நல்லமுறையில் கற்கும் மாணவர்கள், ஐ.ஏ.எஸ்.
ஐ.பி.எஸ். போன்ற தேர்வுகளிலே மிக அதிக அளவில்
தேர்ச்சி பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அதுவும் இல்லா
மல் 'ஹுமானிடீஸ்' படிக்கும்போதுதான் அவர்கள் வாழ்க்
கைக் கல்வியையும் நல்லமுறையில் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய
வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது, அதேபோலவே இன்னும் சில முக்
கியமான மாற்றங்களை எல்லாம் நாம் கொண்டு வந்தால்
மாணவர்களிடையே நல்ல கல்வி அறிவை ஏற்படுத்த
முடியும்.

பிற்பகல் 1-20

மாணவர்களிடையே அறிவியல் உணர்வை ஏற்படுத்த
வேண்டும். இன்றைக்கு நடமாடும் ஆய்வகங்கள் இருக்
கின்றன. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் வகுப்பு அறைகளி
லே என்ன சோதனைகளைச் செய்கிறார்களோ அதைத்
தான் செய்து காட்டுகின்றன. அதைவிட்டு, அறிவியல் உணர்
வினைத் தூண்டுகின்ற வகையில் பிர்லா கோளரங்கம்
'பெரியார் அறிவியல் மையம்' இவற்றில் செய்யப்படு
கின்ற, காண்பிக்கப்படுகின்றவைகளைப் போல—ஏன் என்

1992 ஏப்ரல் 1] [திருமதி க. பழனியம்மாள்]

றால் இவைகளைத் துவங்குவதற்கு முக்கியக் காரணமாக இருந்தவர் இன்றைய நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுபோல, வாழ்க்கைக்குச் சம்பந்தப்பட்ட விஞ்ஞான அறிவை ஊட்டுகின்ற வகையில், இந்தமாதிரி நடமாடும் பெரியார் ஆய்வக மையங்களை ஏற்படுத்தினால், பொது மக்களிடையேயும், மாணவர்களிடையேயும் ஒரு அறிவியல் உணர்வினைத் தூண்டுவதாக அமையும் என்பன்தயும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோலவே, இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஐ.ஏ.எஸ். கோச்சிங் சென்டர் என்று வைக்கப்பட்டு, மாணவர்களுக்கு இலவசமாக கோச்சிங் கொடுக்கப்படுகின்றதைப்போல, தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கான நுழைவுத் தேர்வு எழுதும் மாணவர்களுக்கு ஒரு கோச்சிங் சென்டர் ஏற்படுத்த வேண்டுமென நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் எல்லாம் 'சயன்ஸ் கிளப்' என்பதை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், இந்த 'சயன்ஸ் கிளப்' களில் எல்லாம் டாக்டர்கள், என்ஜினியர்கள், லாயர்களை வரவழைத்து பேச வைத்தால், அந்த மாணவர்களுக்கு ஒரு அறிவியல் கண்ணோட்டம்—ஏனென்றால் ஆசிரியர்கள் சயின்டிபிக் நாலட்டைஜத்தான் தரமுடியும், ஆனால், இந்தமாதிரி சயன்ஸ் கிளப் மூலம் அவர்களுக்கு 'சயின்டிபிக் அவுட்லுக்' ஒரு அறிவியல் உணர்வைக் கொடுக்க முடியும். எனவே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனத்தில் கொண்டு இதைச் செயலாக்கிட முன்வர வேண்டும் என்று அன்புடன் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பல முன்னேற்றங்களை நம்முடைய கல்வித் துறையிலே நம்முடைய டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் கொண்டுவர முடியும் என்ற நம்பிக்கை அனைவருக்கும் இருக்கின்றன. இந்தநேரத்தில் நான் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியும், மாவட்டத்தைப் பற்றியும் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சேலத்தில் பல்கலைக் கழகம் வரவேண்டும் என்பது அங்கு இருக்கின்ற மக்களுடைய பெருவிருப்பம் ஆகும். ஏனென்றால், பல மைல்களுக்குப் பின், பல மணி நேரம் பிரயாணம் செய்து, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வரவேண்டியுள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகமானது இன்றைக்குப் பல மாவட்டங்களிலும் உள்ள கல்லூரிகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது.

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகம் என்பது வந்து போவதற்காக இருப்பது இல்லை. இருந்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக, சேலம் நகரில் திரு. பே. ஸ்டீ-கிராஜுவேட் சென்டர் ஆரம்பிக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது. அது வளர்ந்து பல்கலைக் கழகம் ஆக வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருமதி க. பழனியம்மாள்.

திருமதி க. பழனியம்மாள் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் பதிலுக்கு நன்றி. இங்கே என்னுடைய இன்னொரு வேண்டுகோளையும் சேர்த்து வைக்க இருந்தேன். அது என்னவென்றால், மத்திய அரசு ஒரு மத்தியப் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்தும் எண்ணம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எனவே, அந்த மத்தியப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைக்க மத்திய அரசு முன்வருமானால் அதை எங்களுடைய மாவட்டத்திலேயே அமைத்துத்தர மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-25

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது, எந்த ஊருக்கு அது வரும் என்று சொன்னால், அந்த தொகுதி உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆதரவு மட்டும்தான் எங்களுக்கு இருக்கும். ஆகவே, அப்படி வருகின்ற பல்கலைக் கழகம் எந்த தொகுதிக்கு வரும் என்பதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் முடிவு செய்வார்கள்.

திருமதி க. பழனியம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதிக்குக் கேட்கவில்லை. என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறேன்.

அதேபோல, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ராசிபுரம் கலைக் கல்லூரியில் பி.எஸ்.ஸி., (பாட்டினி), காமர்ஸ் போன்ற பட்ட வகுப்புகள் இல்லாமையால் மக்கள் மிகவும் அவதிக் குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு வர மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 1] [திருமதி க. பழனியம்மாள்]

அதைப்போலவே, மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை நான் ஒன்று வேண்டிக்கொள்வது, அங்கே என்னுடைய தொகுதியிலே விடுதி வசதியுடன்கூடிய ஒரு அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரியை தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அந்த பகுதியிலே இருக்கின்ற பல மாவட்டங்களிலிருந்து வரும் மாணவியர்கள் எல்லாம் இன்று நாமக்கல்லுக்குத்தான் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் விடுதி வசதியில்லை. சேலத்திலுள்ள மகளிர் கல்லூரியில்கூட வீட்டுவசதி கிடையாது. அதனால் பல மாவட்டங்களில் உள்ள மாணவியர்கள் நாமக்கல் மகளிர் கல்லூரிக்குத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியிலே, ராசிபுரம், தொகுதியிலே விடுதி வசதியுடன்கூடிய ஒரு கலைக் கல்லூரியைத் தொடங்க வேண்டும் என்று அன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் கூறி விடைப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சென்னை கிருத்துவ கல்லூரி பிரச்சினையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் எடுத்த முடிவுக்குப் பிறகு 15 ஆயிரம் கல்லூரி ஆசிரியர்களால் மிகவும் வரவேற்கப்பட்டு இருக்கிறது. (பலத்த மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்களுடைய ஒரே ஒரு எதிர்பார்ப்பு அங்கே 328 ஆசிரியர்கள் அரசுக் கலைக் கல்லூரியிலே, அந்த 328 பேர்கள், ஒப்பந்த அடிப்படையிலே 5, 6 வருடங்களாக வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலேயும் அவர்களுடைய பெயர் எடுக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்கள் வேறு வேலைக்கும் செல்லமுடியாத நிலை. இன்று குடும்பத்துடன் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எதிர்காலம் நிச்சயம் இல்லாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலத்தான், சட்டக் கல்லூரியிலேயும் பாலிடெக்னிக்கிலேயும் இன்றைக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையிலே ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அரசு பாலிடெக்னிக்கிலே 90 ஆசிரியர்களும், அரசு சட்டக் கல்லூரியிலே 29 பேர்களும் இதேமாதிரியான ஒப்பந்த அடிப்படையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்லூரியிலே 328 பேர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத்தை மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிவித்தார்கள் என்றால் அவர்கள் எல்லோரும் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து போற்றுவார்கள். நம்முடைய அரசாட்சிக்கு என்னென்றும் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை நல்குவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே.....

[1992 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுதான் ஒரே பிரச்சினை என்று சொன்னீர்கள். அதேபோல இரண்டாவது பிரச்சினைக்கு வருகின்றீர்கள்.

திருமதி க. பழனியம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு பிரச்சினை. அதேபோல இந்த அரசு ஊழியர்கள் மத்தியிலே நம்முடைய நிதிநிலைமையைப் பற்றி நாங்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கூறிக்கொண்டு இருக்கின்ற இந்த கால கட்டத்திலே அவர்கள் குறைந்தபட்ச அளவுக்கு ஏதாவது கேட்கிறார்கள். இந்த ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற முரண்பாடுகளை எல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கின்ற வகையிலே ஒரு தீர்ப்பை நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் வழங்கினால் அரசு ஊழியர்கள் அவர்களைப் பாராட்டி வரவேற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த வேளையிலே அவர்களுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக அமையும் என்பதைக் கூறி இந்த வாய்ப்பினைக் கொடுத்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆர். தங்கராஜ்.

திரு. ஆர். தங்கராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்த தமிழ்நாடு காங்கிரசினுடைய ஒப்பற்றத் தலைவர் திரு. வாழப்பாடியார் அவர்களுக்கும், தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், ஆண்டிமடம் சட்டமன்ற தொகுதியினுடைய வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, “கண்ணுடையர் என்பர் கற்றோர், முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்”, அதாவது கண்ணுடையவர் என்று உயர்வாகக் கருதப்படுபவர் கற்றவர்கள், கல்லாதவர் முகத்தில் இரண்டு புண்களை உடையவர் என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கூற்றுக்கிணங்க, கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த நிதியாண்டில் அதிக நிதி ஒதுக்கியுள்ளதற்காக மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியோடு பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். தங்கராஜ் : பெருந்தலைவர் காமராஜ் ஆட்சிக் காலத்தில் கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற, சமுதாயத்தின் அடித்தள மக்கள் கல்வி அறிவு பெற வேண்டும் என்பதற்காக, கிராமங்கள்

1992 ஏப்ரல்] 1 [திரு. ஆர். தங்கராஜ்]

தோறும் பள்ளிகள் அமைத்தாலும், இன்னும் படிப்பறிவு இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து தமிழகத்தினுடைய ஒப்பற்ற முதல்வராக இருக்கின்ற டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு தரமான கல்வியை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அதை அரசின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு 5ஆம் வகுப்பு வரை கட்டாயக் கல்வியைக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் மனதார அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஆரம்பப் பள்ளிக் கல்வியினுடைய தரம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக சீர்கெட்டு இருப்பதை, சுட்டிக்காட்டி, அதை நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமாய் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், கிராமங்களிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் எல்லாம், இந்த 6ஆம் வகுப்பிலே படிக்கின்ற மாணவர்களைக் கேட்டால் “ஆனா, ஆவன்னா, ஏ.பி.சி.டி.” கூட தெரியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் தங்கள் சொந்த கிராமத்திலேயே பணியாற்றுவதால் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்கள்மீது நல்ல அபிப்பிராயங்கள் இல்லை. அவர்களும் அங்கே அரசியல் பின்னணியை வைத்துக்கொண்டு கல்வியினுடைய தரத்தை கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த ஆரம்பக் கல்வியினுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக தமிழகத்தினுடைய ஒப்பற்றத் தலைவியாக இருக்கின்ற டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அரசியல் தீர்வாக ஒரு நிரந்தரமான முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று இங்கே கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தற்போது பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு, வேலைபெறலாம் என்று மிகுந்த ஆவலோடு வெளியே வரும்போது எங்கு சென்றாலும் வேலை கிடைப்பதில்லை. எனவே, மாணவர் சமுதாயத்திற்கு படித்து முடித்து உடன் வேலை கிடைக்கும் வகையில் ஏட்டுக் கல்வியை ரத்து செய்து தொழில் கல்வியை அறிமுகப்படுத்தி மாணவர்களுக்கு அரசு வேலை கொடுக்காவிட்டாலும் அவர்கள் சொந்தமாக தொழில் செய்யும் அளவிற்கு கல்வியை மாற்றியமைக்க மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மறைந்த முன்னாள் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற பெண்கள் படித்து வேலையில்லாமல் இருப்பதைக் கண்டு வேதனையுற்று அவர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெற வேண்டும் என்ற சீரிய எண்ணத்திலே கிராமங்களிலே இருக்கின்ற மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை தொடங்கி அந்தக் கிராமப்புற பெண்களும்

[திரு. ஆர். தங்கராஜ்] [1992 ஏப்ரல் 1]

எளிதில் வேலைவாய்ப்பு பெற ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால், அதற்குப் பிறகு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை அந்தந்தப் பள்ளிகளிலிருந்து அகற்றிவிட்டு தனக்கு வேண்டிய பல நபர்களுக்கு கொடுத்து, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை வியாபார நோக்கத்தோடு செயல்படுத்தியதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மீண்டும் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாய்மார்கள் சமுதாயத்திலே சம உரிமைப் பெற வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கத்தோடு செயல்படும் புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சியில் மீண்டும் கிராமப்புற மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கருணாநிதி அரசால் வெளியிடப்பட்ட ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவின்படி தொடக்கப் பள்ளியில் 20 ஆண்டுக் காலம் பணிமுடித் தவர்களுக்கும் 1—5—1988 வரையில் தலைமை ஆசிரியர்களாக உள்ளவர்களுக்கும் அடிப்படை ஊதியம் ரூ. 2,000 ஆக இருக்கிறது. ஆனால், 1—6—1988க்குப் பின்னால் தலைமை ஆசிரியர்களாக உள்ளவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 1,400 ஆக இருக்கிறது. இந்த சம்பள விகிதத்தை மாற்றி நீண்ட நாட்களாகப் போராடும் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமாய் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

720 அரசு ஆணை 1981ன்படி மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கல்வித் தகுதி, உடற் கல்வி உட்பட, முதுகலைப் பட்டம் பெற்று இருத்தல் வேண்டும். மொத்தம் உள்ள 1,660 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் சற்று ஏறக்குறைய 800 பள்ளிகளில் முதுகலைப் பட்டம், எம்.பி.எட்., உடற்கல்வி இயக்குநர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மீதம் உள்ள பள்ளிகளில் இந்தப் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால், அத்தகைய அனைத்து பள்ளிகளிலும் முதுகலைப் பட்டம் பெற்ற உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். அதாவது முழு கல்வித் தகுதிப் பெற்று பணியாற்றியும் கடந்த 13 ஆண்டுகளாக பதவி உயர்வும் சம்பளமும் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால், 1978இல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்ட பொழுது, சற்று ஏறக்குறைய 3,000 பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு, அனைத்துப் பாடங்களும், என்.சி.இ.ஆர்.டி. மூலம் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு முதுநிலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டு ஊதிய நிர்ணயமும் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

1992 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஆர். தங்கராஜ்]

அதே நிலையில் பணியாற்றும் பட்டதாரி உடற்கல்வி இயக்குநர்கள் அதிக செலவு செய்து முதுகலைப் பட்டம் பெற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை. இவர்கள் பணிமூப்பு அடிப்படையில் உடற்கல்வி இயக்குநர் சம்பள விதித்ததை அடையும் நிலையில் உள்ளதால் இவர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளிப்பதால் அரசுக்கு அதிக நிதிச் செலவு இல்லை. எனவே, இப்பதவி உயர்வு அளித்து ஆசிரிய சமுதாயத்திற்கும், உடற்கல்விக்கும் இவ்வரசு பெருமை சேர்க்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-35

1992-93 ஆம் ஆண்டில் இந்த அரசு 21 அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும் தொடங்குவதாக அரசின் குறிப்பில் உள்ளது. அதன்பேரில் ஆண்டிமடம் தொகுதி தளவாய் மற்றும் முள்ளகுறிச்சி கிராமங்களில் இருக்கும் அரசு நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக தரம் உயர்த்தித் தர வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று ஆண்டிமடம் தொகுதி ஆனந்தவாடியில் இருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தித் தர வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செந்துறையில் இருக்கின்ற மேல்நிலைப் பள்ளியிலே 1,140 மாணவர்களும் 530 பெண்களும் கல்வி கற்கின்றனர். அப் பள்ளியில் நிறைய மாணவர்களும், பெண்களும் சேர்ந்து படிப்பதால் சில ஒழுக்கக்கேடான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இச்சூழ்நிலையில் அப்பகுதியில் வாழ்கின்ற வன்னிய சமுதாய மக்களுக்கும் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் இனக் கலவரம் ஏற்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. தற்போது அது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டு, பள்ளிக்கூடம் மூடும் ஒரு அபாயச் சூழ்நிலை இருக்கிறது. நான் அங்கே நேரில் சென்று விவரங்களைக் கேட்டறிந்து இரண்டு சமுதாயத்தினரையும் அமைதிப்படுத்தி இருக்கிறேன். எனவே, இவற்றையெல்லாம் தடுக்கும் வகையில் செந்துறையில் பெண்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளியை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போன்று ஜெயங்கொண்டத்திலே பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கும் பணி ஆரம்பிக்க இருப்பதால், ஜெயங்கொண்டம் நகரிலே பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி ஒன்றை ஆரம்பிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் செந்துறையில் தொழிற்பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்று அமைக்க வேண்டுமாய் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் உள்ள செந்துறை, ஆனந்தவாடி, குறிச்சிகுளம், பொன்பரப்பி, குவாகம், மருதூர், வாரியங்காவல், திருக்களப்பூர், கவரபாளையம் ஆகிய கிராமங்களில்

[திரு. ஆர். தங்கராஜ்] [1992 ஏப்ரல் 1]

இருக்கும் உயர்நிலை மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் போதிய கட்டிட வசதி இல்லை. அப்பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போதுமான கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக திருக்களப்பூர் என்ற கிராமம் தியாகிகள் நிறைந்த கிராமம். அந்தக் கிராமத்திலே 1965 ஆம் ஆண்டு அரசின் சார்பிலே ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள். அப்படி தேர்ச்சி பெறுகின்ற நிலையிலும், இதுநாள்வரையில் ஒரு கட்டிடம் கட்டித்தர முடியாத அளவுக்கு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் நேரில் கண்டறிந்தேன். எனவே, உடனடியாக அங்கே ஒரு பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று அன்போடு இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டும் இதுவரை அறிவியல் ஆய்வுக்கூடங்கள் இல்லாத இடையகுறிச்சி, நல்லாம் பாளையம் ஆகிய அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொண்டு, அருமைச் சகோதரர், பேராலுரணி சட்டமன்றத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. சிங்காரம் அவர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேராலுரணி பற்றி அவர் அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருப்பார். அதில் நேரத்தைச் செலவழிக்க வேண்டாம். ஆண்டிமடம் பற்றி ஏதாவது இருந்தால் கேளுங்கள்.

திரு. ஆர். தங்கராஜ் : வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, உரையை முடித்து, விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம். ஜெய்ஹிந்த்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (2—4—1992) காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-39 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.